

HALKIN KURTULUŞU

8 Mayıs 1978
400 KURUŞ

108

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Doğuda ilan edilmeden uygulanan sıkıyönetime son verilmelidir

Doğu'da halk üzerinde faşist terör yoğunlaşıyor. Malatya ve Kahramanmaraş'ta faşist çetelerin yağma ve talanından sonra askeri birlikler emekçi halkın mücadelesine set setmek için sokağa çıkma yasağı yürüttüler. Iğdır ve Ağrı da askeri birliklerin işgali altında. Kars'ta 24 saat sokağa çıkma yasağı kondu. Iğdır'da şehre giriş çıkışlar hâlâ yasak!

Bütün bu baskılar, resmen ilan edilmeden sıkıyönetim uygulamasıdır. Faşist cinayet şebekeleri rahatça halka saldırırken, askeri birlikler Kürt emekçileri üzerinde zulüm ve baskıyı artırıyorlar. Hem sivil faşist çeteler, hem ordu birlikleri Kürt halkını sindirmek için tasarlanan planları uyguluyorlar.

Doğu şehirlerinde sokağa çıkma yasağı gibi yasaklar kaldırılmalıdır. Sıkıyönetim uygulayan askeri birliklerin şehirleri işgali sona ermelidir. Kürt halkı üzerindeki zulüm ve baskı son bulsun!

DGM'LERİN YENİ BİR BİÇİM ALTINDA HORTLATILMASINA İZİN VERMEYELİM

İhtisas mahkemelerine hayır!

İhtisas Mahkemeleri adı altında, faşizmin özel baskı ve yargılama organları bir daha halka zorla kabul ettirilmek isteniyor. Emekçi halk kitleleri, askeri mahkemelere ve 12 Mart'ın Sıkıyönetim Mahkemelerine karşı yüz binlerle mücadele verdiler. 300 bin işçinin, Eylül 76'daki greviyle Devlet Güvenlik Mahkemeleri bir daha kurulamadı. Mahkemelere çıkarılan devrimcilerin mücadelesi, emekçi halk kitlelerinin mücadelesiyle bütünleşti. Şimdi ise aynı özel baskı güçleri ismi değiştirilerek kurulmak isteniyor.

Burjuva yayın organlarının söylediklerinin tersine, bu mahkemeler "tarafsız" ya da "bağımsız" olmayacaklardır. Hiç bir mahkeme tarafsız değildir. Görevi, özellikle halk güçlerini, devrimcileri yargılamak olacak böylesi bir mahkeme ise, faşist diktatörlüğün halk üzerindeki baskısından bağımsız olamaz. Bu mahkemeler, halk kitlelerinin faşist diktatörlüğe karşı mücadelesi yükse-

Dev.Sa.7.Sü.7'de

CHP hükümeti, bütün tüketim maddelerine zam yapmaya hazırlanıyor

Yeni zamlar birbirini kovalıyor. Sözde asgari ücreti vergi dışı bıracak. Vergi tasarısı ise, komprador burjuvazi ve emperyalistlerin istediği kalıba oturtulmak üzere uzatılıp duruyor. Zaten 77 sonundaki asgari ücretle satın alınan malların miktarı çok azaldı. Son dört ayda fiyat artışları, resmi verilere göre dahi, %25'i aştı. 3300 liralık brüt asgari ücret şimdiden 2500 liranın altına düştü.

CHP hükümeti, bir yandan fiyat artışlarına karşı sözde savaş açma laflarıyla kitlelerin gözünü boyamaya çalışıyor. Diğer yandan emperyalizmin ve egemen sınıfların isteklerini yerine getirerek Kamu İktisadi Teşekkülleri'nin mallarına zam yapıyor. Fiyatları, doğrudan doğruya sömürücü ve zalimlerin devleti aracılığıyla artırıyor. Son olarak Et ve Balık Kurumu mamullerine %100'e varan zamlar yapıldı. Büyük şehirlerde onbinlerce emekli, ev kadını 5-6 saat kuyrukta bekleyip nispeten ucuz 2 kilo et alabiliyordu. Şimdi et, EBK'da 80-100 lira olunca kasaplarda da 120 liraya çıktı. Faşist diktatörlükle uzlaşan CHP reformist yönetimi halka ayda 1 kilo eti dahi çok gördü. Süt mamullerine zam yaptı. Sümerbank kumaş ve ayakkabılarına zam yaptı. Tren, vapur, otobüse zam yaptı. Şimdi ete bir kat zam yaptı. Belediyeler eliyle ekmeğe de zam yaparsa, halkı açlığa mahkum etmek isteyen emperyalistlerin ve egemen sınıfların istekleri yerine gelmiş olacak.

Üstelik hükümet önümüzdeki günlerde bütün tüketim maddelerine %50-100 arasında zam yapmaya hazırlanıyor.

Bütün bu zamlar, gerçekte batılı emperyalistlerin yağmacı örgütü Uluslararası Para Fonu (IMF)'nun daha eylül ayında Demirel hükümetine önerdiği ağır yüklerdir. Demirel hü-

Dev.Sa.7.Sü.7'de

Ambargo kalkmazsa da Ecevit hükümeti Amerika'ya hayır diyemez

Amerikan emperyalizminin silah ambargosu sürüyor. Amerikan Senatosu bu konudaki görüşmelerini durmadan uzatıyor. Amerikan uşaklarının bütün umutlarına rağmen, ambargonun kaldırılması kararı mayıs ayı içinde de alınamayacak.

Bunun karşısında Ecevit hükümeti yeniden ucuz kahramanlığa başvuruyor. İki ay önce Ecevit "Amerika gölge etmesin, başka ihsan istemem" dedi. Arkadan, Carter'in temsilcileriyle yaptığı görüşmelerden çok memnun olduğunu belirtti. Amerikan tekellerinin denetlediği Dünya Bankası ve IMF'nin halkımıza ağır yükler bindiren bütün önerileri uygulandı. Üsler bugün de çalışmaktadır. Göstermelik çekilen Türk bayrağının altında NATO generalleri yeni sömürgeci askeri faaliyetlerini sürdürüyorlar. Halkımız, iki süper devlet arasındaki rekabette Amerikan emperyalistlerinin çıkarları uğruna öne sürülen bir kurban yerine konuluyor.

Ambargo kalkmasa dahi, komprador burjuvazi ve toprak ağaları Amerikan emperyalizmine bağımlıdırlar. Askeri, ekonomik, kültürel alanlarda Amerikan emperyalizminin yeni-sömürgeci boyunduruğunu, o-

Dev.Sa.7.Sü.8'de

Iğdır halkı faşist çetelerin üzerine yürüdü

Kars ilinde faşistlerin en azgın ve saldırgan olduğu Iğdır ilçesi 3 Mayıs günü büyük bir halk gösterisine sahne oldu. Yüzlerce köylü faşistlere karşı isyan ettiler ve Iğdır'da çarşıya ve sokaklara dağıldılar. Yeşil Iğdır Gazetesi ve birçok faşistin işyeri tahrip edildi.

Bir süredir Iğdır'da üslenen ve özellikle Azeri kesim içinde örgütlenen faşistler, ardı ardına halka saldırılar düzenlemekte idiler. Ve sürekli olarak halkı Azeri-Kürt ayrımı üzerinde birbirine kırdırmaya çabalamakta idiler.

Özellikle azılı bir faşist olan MHP'li Iğdır Belediye Başkanı'na sırtlarını dayayan Iğdır Ülkü Ocaklı faşistler bu tertiplerinin bir sonucu olarak 20-21 Nisan günlerinde bir ayaklanma girişiminde bulundular.

Olaylar faşistlerce "sağlam bir Ülkü Ocaklı sayılmadığı" için çeşitli zamanlarda evinde ölümle tehdit edilen Ali Aras isimli gencin ölüm olayıyla başladı. Öldürülen Ali Aras'ın cesedi 21 Nisan günü devrimcilerin etkin olduğu Doğu Beyazıt Caddesinde bulundu.

Ertesi gün Iğdır'da cenaze merasimi kisvesi altında toplanan büyük bir faşist güruhu "Kürt komünistlere ölüm" bağrışlarıyla özellikle Kürt ulusundan halk olmak üzere ve Azeri olsun, Kürt olsun bütün devrimcilerin işyerlerini ve evlerini yağma

Dev.Sa.7.Sü.1'de

Uşak ve Afyon YDGD Derhal açılmalıdır.

Faşist diktatörlük, şimdi de Uşak ve Afyon YDGD'leri kapattı. Bu kapatmalar, faşist diktatörlüğün halk üzerindeki baskılarının bir parçasıdır. Yurtsever, devrimci, demokrat kuruluşlar ve dernekler üzerindeki ağır baskıların devamıdır.

Egemen sınıfların sözcüsü yayın organları bir süredir, halk güçlerinin örgütlendiği derneklerin kapatılması için yayınlarını arttırdılar. Onlar "bu kadar özgürlüğün aşırı olduğunu" belirterek CHP hükümetini devrimcilere ve halka karşı daha sert olmağa çağırıyorlar. İşte YDGD'lerin kapatılması bu faşist plan ve baskıların bir parçası ve sonucudur.

Bu kapatma kararları, faşist diktatörlüğün halk gençliğinden duyduğu derin korkunun bir ifadesidir. Korkunun ecele faydası yoktur. Halk gençliği, YDGD'ler etrafındaki örgütlü mücadelesini sürdürecek ve faşist diktatörlüğün her saldırısını kararlılıkla geri çevirecektir.

Afyon, Uşak ve İstanbul YDGD'ler derhal açılmalıdır.

Ecevit - Jivkov görüşmeleri, sosyal-emperyalist yayılma planlarının parçasıdır.

Ecevit, Bulgaristan'da revizyonist Jivkov'la görüştü. CHP hükümeti, bütün emperyalistlerle uzlaşma siyasetine dayanarak Sovyet sosyal-emperyalizminin başı çektiği revizyonist sistemle ilişkileri geliştiriyor. Bir yandan Amerikan emperyalizminin yeni-sömürgeci egemenliği pekişirken, diğer yandan Moskova çarlarının Jivkov gibi uşakları aracılığıyla da yayılması hızlanıyor. Ticaret hacminin artırılması, şarap fabrikası, baraj gibi girişimler Sovyet sosyal-emperyalizminin denetimindeki sermaye ve teknoloji ihracatının bir bölümünü oluşturacaktır.

Kelin merhemi olsa kendi başına sürer. Bulgar revizyonistleri, Bulgaristan halkının çıkarlarını Sovyet sosyal-emperyalistlerine peşkeş çekiyorlar. Sovyetler Birliğinin denetlediği Bulgaristan ekonomisinin buhranı derinleşiyor. Bu nedenle, Ecevit ile Jivkov'un yapacağı anlaşmalar da gerçekte sosyal-emperyalizmin ülkemizdeki yayılmasını hızlandıracaktır. Sosyal-emperyalizmin buhranının bir bölümü daha, Bulgar revizyonistleri aracılığı ile emekçi halkımıza bindirilecektir.

Başta sahte T"K"P olmak üzere, bütün revizyonistler sevinçle ellerini ovuşturuyorlar. Egemen sınıfların bir bölümü de, bu görüşmelerden yeni sermaye, dolayısıyla yeni kâr kaynağı bekliyor. Revizyonistlerle bütün bu görüşmeler ve anlaşmaların faturası gene emekçi halkımıza ödettirilmek isteniyor. Ne Ecevit'in sahte

Dev.Sa.7.Su.6'da

Kahrolsun Fransız Emperyalizmi

Fransız emperyalizmi, Batı Sahra'yı bir daha bombaladı. Batı Sahra halkı, Polisario önderliğinde, Fas ve Moritanya gericilerine ve onların destekçisi Fransız emperyalistlerine karşı elde silah savaşıyor. Batı Sahra halkı, kendi toprakları üzerinde bağımsız ve özgür yaşamak için kurtuluş savaşı veriyor. Fransız emperyalistleri ise, Afrika'daki etkinliklerini sürdürmek için, Batı Sahra'nın fosfat yataklarını sömürmek için napalm kullanıyor, bombalar yapıyor.

Saldırganlık ve yağmacılık emperyalizmin tabiatı gereğidir. Tekelci burjuva diktatörlüğünün egemen olduğu Fransa da emperyalist bir ülkedir. Üç Dünya teorisyenlerinin söylediklerinin tersine, Fransız emperyalistleri halkların kurtuluş savaşlarının müttefiki değil, düşmanıdır. Sözde "İkinci Dünya" içine konulan Fransız emperyalizmi, dünya devriminin yedek gücü değil, düşmanları arasındadır.

Batı Sahra halkı, Fransız emperyalizminin saldırılarını mutlaka yenecektir. Nitekim Polisario bir Fransız bombardıman uçağını düşürmüştür. Mao Zedung'un "bütün emperyalistler ve gericiler kağıttan kaplandır" sözleri Batı Sahra halkının, Fransız saldırganlarına karşı mücadelesine ışık tutmaktadır. Polisario'nun önderliğindeki silahlı kurtuluş mücadelesi, Üç Dünya türünden bütün revizyonist görüşlerin karşı-devrimci yüzünü bir daha açığa çıkarmıştır.

Hitler'in eski Uşakları; Türkeş'i halkımızın elinden kurtaramayacaktır

8 Mayıs, Faşizme ve Savaşa Karşı Mücadele Günü'dür. İnsanlığın tanıdığı en kan dökücü rejimlerden faşizmin yenilgiye uğratıldığı gündür. Alman faşist önderi Hitler'in intihar ettiği gündür. Bütün dünya halkları bugün, faşizme ve savaşa karşı mücadelede birlik ve dayanışmalarını bir daha vurgularlar. Türkeş gibi, Hitler'in beslemeleri ise Almanya'da toplanır ve "Führer"lerini anarlar. İşte bu yıl da Türkeş Almanya'ya gitti. O, İkinci Dünya Savaşında ülkemizin sınırlarını Alman faşist ordularına açmak için darbe girişiminde bulunan bir subaydı. Ordudan atıldı. Ancak daha sonra geri alındı. Emperyalizmin başını çeken Amerikan emperyalizminin bir ajanı olarak, halk düşmanı faaliyetini sürdürdü.

Türkeş, Almanya'da dünyanın diğer Hitler beslemesi önderleriyle buluşuyor. Faşist zorbalık ve demagoji deneylerini birbirlerine aktarıyorlar. Diğer yandan Türkeş, Almanya'da canlanan faşist çetelerle ilişki kuruyor. Orada da Türkiyeli işçilere saldıran, Ülkü Ocaklı, MHP'li yetiştirmeleriyle yeni komploların planlarını yapıyor.

Halkımız, Mussolini ve Hitler faşistlerini yıkan dünya halklarının mücadelesini örnek alıyor. Türkeş gibi kaşarlanmış faşistlerin de akıbeti farklı olmayacaktır.

Hiç Bir Mahkeme Kararı Ülkü Ocaklı Katillerin Halk Düşmanı Yüzünü Gizleyemez.

Ankara'da mahkeme, Ülkü Ocakları'nın kapatılması için yapılan başvuruyu reddetti, Yöneticileri hakkında "suçları subuta ermediği" için beraat kararı verdi. Bu mahkemenin hakimine göre, Ülkü Ocaklı faşistlerin suçlarının delili yokmuş. Kahramanmaraş'ta otomatik silahlarla yakalanan kimler? Yurtsever Savcı Doğan Öz'ü öldüren ve kimliği belirlenmediği iddia edilen katiller hangi örgütün üyeleri? İstanbul'da 16 Mart'ta 7 öğrenciyi bombayla katleden, Ülkü Ocakları İstanbul eski Başkanı Mehmet Gül ve faşist yandaşları değil mi? Ankara'da DMMA öğrencilerinden 25'ini bombayla ağır yaralayanlar kimler? Demokrat Doçent Server Tanilli'yi ağır yaralayanlar kimler? Tariş'te işçileri ağır yaralayıp halen tutuklu bu-

Dev.Sa.7.Sü.3'de

Afiş asarken gözaltına alınan bütün devrimciler serbest bırakılmalıdır

1 Mayıs ve 6 Mayıs kampanyaları, devrimcilerin halkla bütünleştiği coşkulu günler oldu. Yüzbinlerce afiş, bildiri, gazete ya

Dev.Sa.7.Sü.5'de

1 Mayıs yurdun dört bir köşesinde coşkuyla kutlandı (II)

- ANTEP'TE 1 MAYIS COŞKUN BİR MÜCADELE VE EYLEM GÜNÜYDÜ.
- ADANA SOKAKLARI "YAŞASIN 1 MAYIS" DİYE İNLEDİ.
- İSKENDERUN HALKI 1 MAYIS'IN DEVRİMCİ GELENEĞİNİ YAŞATTI
- KARS HALKI FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN BÜTÜN OYUNLARINI BOZDU VE 1 MAYIS'I COŞKUYLA KUTLADI
- 1 MAYIS UŞAK'TA DA BİR MÜCADELE GÜNÜ OLDU
- 1 MAYIS NİZİP'TE COŞKUN BİR ŞEKİLDE KUTLANDI
- DERSİM'İN VANKÖK KÖYÜNDE 1 MAYIS GECESİ

YAZISI 8. SAYFADA

- GERÇEK VE MÜCADELECİ 1 MAYIS PROLETER DEVRİMCİLERİN ÖNDERLİĞİNDE KUTLANDI
- AYDINLIK-TİKP, İŞÇİLERİ VE EMEKÇİ HALKI 1 MAYIS'TA MÜCADELE ETMEMEYE ÇAĞIRDI
- REVİZYONİSTLERLE DEĞİL, DEVRİMCİ GÜÇLERLE BİRLEŞİN
- DİSK YÖNETİMİNİN TESPİT ETTİĞİ SLOGANLAR VE PANKARTLAR, SOSYAL-FAŞİSTLERİN 1 MAYIS ALANINDA KULLANDIKLARI SLOGANLAR VE PANKARTLAR
- DİSK GENEL BAŞKANLIĞINA TELGRAF GÖNDEREREK ANTİ-DEMOKRATİK KARARI PROTESTO EDEN KURULUŞ VE EMEKÇİ GRUPLARI

YAZISI 3. SAYFADA

DİSK Yöneticileri, 1 Mayıs'tan sonra Moskova'da ne arıyorlar?

DİSK yöneticilerinden bir heyet Moskova'ya gitti. DİSK'in başındaki sendika ağaları Brejnev revizyonistleriyle ne görüşecekler? Yoksa 1 Mayıs Alanını Türkiye revizyonist partisinin emelleri alanı haline getirmedeki ortaklıklarının mükafatını mı alacaklar? Brejnev revizyonistleri, reformist sendika ağalarının bir bölümünü satın alarak yeni bir Türkler-Ertürk kliği mi yaratmak istiyorlar?

DİSK'in başındaki reformist sendika ağaları 1 Mayıs'ta sosyal-faşistlerle kol kola çalıştılar. Brejnev'in sesi olan Bizim Radyo'nun talimatları doğrultusunda ve Maden-İş yönetiminin şantajlarına uyarak alanı proleter devrimcilere kapattılar. Onlar, Moskova'da DİSK üyesi yüzbinlerce işçinin çıkarlarını değil revizyonist, reformist kliklerin işçi düşmanı çıkarlarını temsil ediyorlar. Aralarından bazılarının sosyal-faşist saflara geçmesi ya da Sovyet sosyal-emperyalistleriyle yapacakları açık, gizli anlaşmalar, burjuva yüzlerini daha da açığa çıkaracaktır.

DİSK yöneticilerinin Moskova gezisi, reformist sendika ağalarının sosyal-faşistlerle uzlaşma yolunda attıkları yeni bir adımdır. İşçi sınıfı, yalnızca revizyonist değil, reformist sendika ağalarının da altedilmesi gerektiğini daha iyi görmektedir.

Gerçek ve mücadeleci 1 Mayıs proleter devrimcilerin önderliğinde kutlandı

Gazetemizin 24 Nisan 1978'de çıkan 105. sayısında şunları söylüyorduk:

"...1 Mayıs'ı işçi sınıfı hareketi açısından ele alış ve 1 Mayıs kutlamalarına bakış 1890'dan bu yana, diğer bütün şeylerin yanı sıra proleter devrimci akım ile diğer her türden burjuva akım arasındaki farkı ayırt etmede bir mihenk taşı olmuştur." (1 Mayıs Bir Mücadele Günüdür yazısından)

Gerçekten de bu ilke pratik hayatın bizzat kendisi tarafından doğrulandı. 1978 1 Mayıs kutlamaları proleter devrimcilerle sahte solcular, revizyonistler, reformistler, oportünistler arasındaki farkın ayırt edilmesinde gerçek bir mihenk taşı oldu.

1 Mayıs işçi sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günüdür. Her 1 Mayıs'ta işçi sınıfı ve bütün emekçi halk kitleleri mücadele bayraklarını daha da yükseklerde dalgalandırırlar. Günlük somut taleplerini gerçekleştirmek için, sömürüden ve baskıdan arınmış bir dünyayı kurmak için mücadeleye atılırlar. Her 1 Mayıs'ta işçi sınıfı ve ezilen halk kitleleri gerek ulusal planda, gerekse uluslararası planda birliğini ve dayanışmasını daha da güçlendirir. 1 Mayıs 1978 kutlamalarında proleter devrimciler tam da böyle yapmışlardır.

Proleter devrimciler 1 Mayıs'a bu bakış açısı ile yaklaştıkları için, 1 Mayıs'ı sadece bir veya birkaç şehirde değil, ülkenin dört bir köşesinde, bütün büyük şehirlerde, fabrikalarda, köylerde kutlamışlardır; bu kutlamaların tümüne önderlik etmişlerdir. Proleter devrimcilerin önderliğinde alanlarda, yürüyüş kollarında, fabrika önlerinde, köy meydanlarında bir araya gelen onbinlerce işçi, köylü, memur, öğretmen ve halk gençliği devrimci taleplerini daha gür bir sesle haykırmış, faşist diktatörlüğün, sömürünün ve zulmün üzerine yürümüştür. Kızıl bayrakların gölgesinde bir araya gelen onbinler, sömürü ve zulüm dünyasının karşısına bir kale gibi dikilmişlerdir. Proleter devrimcilerin önderliğinde onbinlerin yürüyüşü, egemen sınıfların yüreğine korku saldı.

Ülkemizin dört bir köşesinde proleter devrimcilerin önderliğinde kutlanan 1 Mayıs gerçek bir mücadele günü oldu.

Üstelik bu kutlamalar da proleter devrimcilerin önderliğinde halk güçlerinin birliği belirli bir ölçüde sağlanmış, bütün halk güçleri bu kutlamalara 'eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik' ilkesi temelinde en geniş bir şekilde katılmıştır. Böylece 1 Mayıs kutlamaları, daha geniş kitlelerin katıldığı gösterilere dönüştürülmüş ve bununla halk güçlerinin birliğinin sağlanması yolunda belirli adımlar atılmıştır. Öte yandan da 1 Mayıs kutlamaları, devrimci proletarya hareketi ile geniş emekçi kitleleri arasındaki organik ilişkilerin pekiştirilmesi ve genişletilmesi yolunda önemli bir araç olmuştur.

Başta DİSK'in ve DİSK'e bağlı çeşitli sendikaların başına çöreklenmiş reformistler ve revizyonistler olmak üzere bütün burjuva akım ve siyasetler için aynı şeyi söyleyebilir miyiz?

Bunun böyle olmadığını canlı hayatın bizzat kendisi ortaya koymuştur.

DİSK'e ve ona bağlı sendikaların tepesine çöreklenmiş reformist ve revizyonist sendika ağaları çeşitli sendikal yasaklamalarla ve sendika demokrasisi demagojisi ile DİSK'e bağlı işçilerin bütün ülke çapındaki 1 Mayıs kutlamalarına katılmasını engellemeye çalışmışlardır. İşçi sınıfının ve bütün emekçi halk kitlelerinin 1 Mayıs'ta mücadele bayrağını daha da yükseklerde dalgalandırmalarının önüne set çekmeye çalışmışlardır. Bunun yerine, sadece İstanbul'da; o da işçi sınıfının kabaran devrimci dalgasının önünde duramadıkları için, bir resmi geçit düzenlemişlerdir. 1 Mayıs Alanında işçi sınıfının devrimci taleplerinin haykırılması yasaklanmış, 1 Mayıs mitingi sosyal- emperyalist Rusya'ya ve sosyal-emperyalistlerin ve egemen sınıfların uşağı T"K"P'ye kölelik yeminlerinin edilmesinin bir aleti durumuna getirilmiştir. İşçi sınıfının ve bütün halkın devrimci talepleri ayaklar altına atılmıştır.

Orta yolcu siyasetler ise böyle bir resmi geçitin ve mizansenin dolgu maddesi görevini yerine getirmişlerdir.

Kısacası gerçek ve mücadeleci bir 1 Mayıs proleter devrimcilerin önder

Dev.Sa.7.Sü.6'da

DİSK yönetimi 1 Mayıs öncesinde İstanbul 1 Mayıs mitinginde kullanılacak sloganları ve taşınacak pankartları tespit etmiş ve bunu hem bir bildiri ile kamuoyuna açıklamışlar, hem de bunları DİSK'in SESİ gazetesinin 8.sayısında yayınlamışlardı.

DİSK yöneticileri bu slogan ve pankartlar dışında 1 Mayıs mitinginde hiçbir sloganın atılamayacağını ve hiçbir pankartın taşınamayacağını da açıklamışlardı.

Ama 1 Mayıs Alanında olan bunun tam tersidir. Sosyal-faşistler 1 Mayıs mitingini sosyal-emperyalistlere ve T"K"P'ye uşaklık yeminlerinin edilmesinin aleti durumuna getirmişler, işçi sınıfının ve bütün halkın devrimci taleplerini ayaklar altına atmışlardır.

Bunun en açık belgesi İstanbul 1 Mayıs Alanında taşınan pankartlar ve atılan sloganlardır.

İşte DİSK yönetiminin tespit ettiği slogan ve pankartlar

BEZ VE PANKARTLARA YAZILACAKLAR

- o YAŞASIN SOSYALİZM
- • Kurtuluşumuz Sosyalizm
- o YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ
- • Yaşasın Dünya Halklarının Kardeşliği
- o BAĞIMSIZLIK-DEMOKRASİ-SOSYALİZM YOLUNDA İLERİ
- • 1 Mayıs İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik-Mücadele-Dayanışma Günü
- o 1 MAYIS İŞÇİNİN EMEKÇİNİN BAYRAMI
- • 1 Mayıs 1977'yi Unutmayacağız
- o FAŞİZME KARŞI MÜCADELEDE İŞÇİ SINIFI ÖN SAFTA
- • Faşizm: Zulüm-Açlık ve Yokluk Demektir
- o FAŞİZME GEÇİT VERMEYECEĞİZ
- • Faşizme Karşı Omuz Omuza
- o FAŞİST YUVALAR DAĞITILSIN
- • Faşist Çetelerden Hesap Sorulsun
- o KAHROLSUN FAŞİZM
- • Yaşasın Anti-Faşist, Anti-Emperyalist Güç Birliğimiz
- o KAHROLSUN EMPERYALİZM

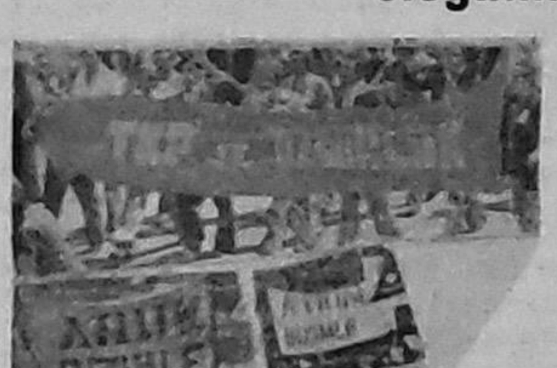
- • Nato'ya Hayır
- o NATO'DAN - CENTO'DAN - ENERJİ AJANSINDAN ÇIKILMALIDIR
- • Üslere Hayır
- o İKİLİ ANLAŞMALARA HAYIR
- • Sömürüye Son
- o SÖMÜRÜSÜZ VE SAVAŞSIZ BİR DÜNYA KURACAĞIZ
- • Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşin
- o YAŞASIN 1 MAYIS
- • Ya Hep Beraber Ya Da Hiç Birimiz Kurtulmak Yok Tek Başına
- o BİR ÖLÜR BİN DOĞARIZ
- • 141 - 142' ye Hayır
- o GENEL GREV HAKKIMIZI SÖKE SÖKE ALIRIZ
- • Eşit İşe Eşit Ücret
- o REFERANDUM YASALAŞMALIDIR
- • Lokavt Hak Değil Suçtur
- o İŞ YASASI DEMOKRATİKLEŞTİRİLMELİ
- • Yaşasın Faşizme İhtar Eylemi
- o DERNEKLER YASASI DEMOKRATİKLEŞTİRİLMELİ

- • İŞÇİYİZ GÜÇLÜYÜZ DEVRİMLERDE ÖNCÜYÜZ
- • BAĞIMSIZ TÜRKİYE
- • GENEL GREV HAKKIMIZ SÖKE SÖKE ALIRIZ
- • REFERANDUM HAKKIMIZ SÖKE SÖKE ALIRIZ
- • 1 MAYIS KATİLLERİ BULUNSUN-HESAP SORULSUN
- • FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA
- • FAŞİZME GEÇİT YOK
- • KAHROLSUN FAŞİZM
- • BİRLİK-MÜCADELE-DAYANIŞMA
- • DGM'Yİ EZDİK - YAŞASIN DİSK
- • HAK VERİLMEZ ALINIR
- • BU ALAN 1 MAYIS ALANI
- • FAŞİZME İHTAR YAŞASIN DİSK
- • YAŞASIN GENEL GREV YAŞASIN DİSK
- • İŞÇİ KÖYLÜ GENÇLİK DEVRİM İÇİN BİRLEŞTİK
- • SOSYALİZM ŞİARIMIZ - 20 MART İHTARIMIZ
- • KATİLLER BULUNSUN HESAP SORULSUN

- • Komşularımızla Barış İçinde Yaşamak İstiyoruz
- o SENDİKALAŞMA ÖZGÜRLÜĞÜ
- • Sınırsız Grev Hakkı
- o DGM'yi EZDİK - YAŞASIN DİSK
- • Nötron Bombasına Hayır Atom Bombasına Hayır Hidrojen Bombasına Hayır
- o 1 MAYIS 1 MAYIS İLK DİLEĞİMİZ YAŞATACAK SENİ TUNÇ BİLEĞİMİZ
- • Geliyoruz Zincirleri Kıra Kıra Hey Sömürünün Temeline Vura Vura Hey
- o FABRİKALARDA BİZ, TARLALARDA BİZ BİZİZ HAYATI YARATAN
- • Hey Hey De Hey Hey DİSK'in Sesi Bu...
- o DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE
- • Can Güvenliği Öğrenim Özgürlüğü
- o İŞÇİ KÖYLÜ GENÇLİK DEVRİM İÇİN BİRLEŞTİK
- • Katiller Bulunsun Hesap Sorulsun
- o SANSÜRE HAYIR ESER DÜŞMANLIĞINA SON
- • İşçilerin Kurtuluşu Kendi Eserleri Olacaktır

- • İş Yasasındaki 13, 17 ve 24. Maddelere Hayır
- o KAHROLSUN ŞOVENİZM
- • 40 Saatlik Çalışma Haftası
- o TARIM İŞÇİLERİNE DEMOKRATİK İŞ YASASI
- • Tüm Çalışanlara Grevli-Toplu Sözleşmeli Sendikalaşma Hakkı
- o HER İŞYERİNDE KREŞ
- • Her Mahallede Çocuk Bahçesi
- o İŞÇİ MEMUR AYIRIMINA HAYIR
- • Herkese İş
- o EVLAT ACISINA SON
- • Siyasal Suç Olmaz
- o BANKA VE SİGORTALAR DEVLETLEŞTİRİLMELİ
- • Petrol ve Tüm Madenler Devletleştirilmeli
- o SİLAHLANMA YARIŞINA SON
- • Sömürüye Karşı Savaş, Savaşa Karşı Barış
- o HELSİNKİ KARARLARI HAYATA GEÇİRİLMELİDİR

İşte sosyal - faşistlerin 1 Mayıs Alanında kullandıkları sloganlar ve pankartlar

Sosyal-faşistler 1 Mayıs Alanında "TKP'ye Özgürlük" pankartı açtılar ve TKP'ye uşaklık yemini ettiler.

Amerikan emperyalistlerinin uşakları bile hiçbir zaman "Yaşasın Amerika" sloganını atmaya veya böyle bir pankart taşımaya cesaret edemediler. Ama sosyal-faşistler sosyal-emperyalist uşaklıklarını 1 Mayıs Alanında belgelediler. Ve 1 Mayıs mitingini sosyal-emperyalist Rusya'ya uşaklık yemininin edilmesinin aleti durumuna getirdiler.

Taşınan pankart: İ.Bilen'in resmi
Atılan slogan : "Yaşasın İ.Bilen Yoldaş"

Üç Dünya Teorisi'nin sınıf işbirlikçisi özü bir kere daha açığa çıktı

Aydınlık-TİKP, işçileri ve emekçi halkı 1 Mayıs'ta mücadele etmemeye çağırdı

1 Mayıs Alanındaki Mitinge Katılmayalım!"

Aynı kelimeler ayrı siyasi çizgilere, ayrı dünya görüşlerine bağlı olarak ayrı anlamlar ifade ederler. Bu sözler de öyle.

Bu sözler, İstanbul'daki revizyonist, işçi düşmanı resmi geçit karşısında, proleter devrimci hareket açısından, işçilere ve emekçi halka yöneltilmiş bir çağrıdır. Ama bu çağrı, İstanbul mitinginde de işçi sınıfının ve emekçi halkın gerçek taleplerinin haykırılabilmesi, İstanbul mitinginin de bir mücadele haline getirilebilmesi ve revizyonistlerin ve reformist sendika ağalarının teşhir edilmesi için, 1 Mayıs öncesinde yürütülen uzun ve yoğun bir kampanyanın bir sonucudur.

İkincisi ve en önemlisi, bu çağrı 1 Mayıs'ın bütün ülke çapında bir mücadele günü haline getirilmesi ile ve revizyonist-reformist sendika ağalığının tekelinin kırılarak 1 Mayıs'ın gerçek anlamını bulması ile birleşmiştir. İstanbul dışında her birinde binlerin yürüdüğü ve ortalığı işçi sınıfının ve emekçi halkın gerçek taleplerini içeren sloganlarla çınlattığı miting ve yürüyüşlerle, toplantılarla birleşmiştir. Yüzbinlerce gazete, bildiri, özel sayı, afiş ve duvar yazısı ile birleşmiştir.

"1 Mayıs Alanındaki Mitinge Katılmayalım!" Revizyonist ve reformist sendika ağalarını, Rus uşaklarını orada yapayalnız bırakalım! Ama 1 Mayıs'ı bütün ülkede gerçek bir mücadele günü haline getirelim!

İşte yapılan budur.

Aydınlıkçı oportünistler de gazetelerinde buna benzer bir başlık kullandılar. TİKP, siyasi bir tavır olarak, İstanbul mitingine katılmayacağını açıkladı. Ama onların ifade etmek istedikleri bambaşkaydı.

Bunlar, "1 Mayıs mitingine katılmayalım" sözleriyle işçilere ve emekçi halka pasifizmi, 1 Mayıs'ta mücadele etmemeyi, hiçbir şey yapmamayı önerdiler.

Aydınlık-TİKP revizyonistleri, 1 Mayıs öncesinde hiçbir mücadele yürütmediler, hiçbir hazırlık yapmadılar. Onların aslında 1 Mayıs diye bir meseleleri de yoktu.

Ne zamanki DİSK yöneticilerine karşı güçlü bir protesto yükseldi, işte o zaman bunun üzerine akbaba gibi çullanmaya, kendilerine maletmeye çalıştılar.

"İstanbul'daki 1 Mayıs Mitingine Katılmayın". Ama Aydınlık oportünistleri Türkiye işçi sınıfına ve emekçi halka başka bir mücadele alternatifi de göstermediler. Onlar şöyle dediler: "Mitinge katılmayın, başka bir şey de yapmayın, sessizce oturun."

TİKP'nin borazanı Aydınlık Gazetesi, 1 Mayıs sonrasında, 1 Mayıs'ta ülkenin dört bir yanında yükselen mücadele bayraklarını, mitingleri, yürüyüşleri, kendi aklınca gözde düşürebilmek için elinden geleni yaptı. Kendilerine İşçi-Köylü Partisi adını takan bu bir avuç kakavan, bu miting ve yürüyüşlerde işçilerinin sayılarının azlığından demvurdu.

Gazetelerinde, Seyranbağları'nda 300 kişi 1 Mayıs'ı coşkuyla kutladı" diye yazan bu oportünistler, birçok ilde düzenlenen gösterilerin yanından bile geçmediler.

Dahası, örneğin Adana'da basına açıklamalar dağıttılar. "Maceracılar miting yapıyor, olay çıkacak, provokasyon olacak" türünden bozguncu bir propogandaya bile giriştiler.

Aydınlık-TİKP revizyonistleri, işçileri ve emekçi halkı, 1 Mayıs'ta pasifizme, mücadele etmemeye çağırdılar.

Bu tutumları onların revizyonist "Üç Dünya Teori"lerine, siyasi çizgilerine bütünüyle uygundur. Zaten onlar bütün dünya işçilerini ve halklarını emperyalizme ve hakim sınıflara karşı mücadele etmemeye, burjuvaziyle işbirliğine çağıran en son havariler değiller mi?

Büyük önder Lenin, 1 Mayıs 1904' için yazdığı bir makalede şöyle diyor:

"İşçi yoldaşlar! Bütün ülkelerin işçilerinin bilinçli bir hayat için uyanışlarını; insanın insana zulüm ve baskısına karşı mücadelede, milyonlarca emekçiyi açlık, yoksulluk ve rezillikten kurtarma mücadelesinde birlik oluşlarını kutladıkları gün, 1 Mayıs geliyor. İki dünya, bu büyük mücadelede karşı karşıya duruyor: Sermaye dünyası ile emek dünyası, sömürü ve kölelik dünyası ile kardeşlik ve özgürlük dünyası."

İşte, 1 Mayıs gününün ve 1 Mayıs günündeki mücadelenin gerçek anlamı budur.

Ve işte karşı-devrimci "Üç Dünya Teorisi"nin dünyayı üçe ayırarak bulandırmaya çalıştığı gerçek de budur.

"Üç Dünya" teorisyenlerine ve Aydınlık-TİKP revizyonistlerine göre; dünya proletaryası ve halklar emperyalizm ile, uluslararası burjuvazi ile yerli egemen sınıflarla mücadele etmemelidir, bunlara karşı girişilecek bir devrime ise hiç kalkışmamalıdır. Emek dünyası sermaye dünyasına karşı ayaklanmamalıdır. "Üç Dünyacı" Aydınlık revizyonistlerine göre Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkı, aksine, komprador burjuvazi ve toprak ağalarıyla, Avrupalı emperyalistlerle ve hatta Amerikan emperyalistleri ile el ele vermelidir.

1 Mayıs Dünya İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü'dür. Bunun Aydınlık revizyonistleri için hiçbir anlamı yok. Onlar işçi sınıfının tarihi sesini; "Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşiniz!" şiarını çoktan bir kenara attılar. Onların şiarı her ülkede işçi sınıfı kendi burjuvazisi ile "muhtemel bir Rus saldırısına karşı milli bağımsızlığı korumak için" birleşsin şiarıdır.

Aydınlık-TİKP revizyonistleri de tıpkı hakim sınıflar gibi "anarşiyi", "bölücülüğü" önlemek; "milli birlik ve beraberliği sağlamak" istiyorlar. "Üç beş Rus ajanı dışında" 45 milyonu Demireliyle, Türkeşiyle, Koç'u-Sabancı'sıyla "balyoz" gibi birleştirmek yolundan yürüyorlar. Bir tek farkla: Onlar başına bir de "Rus saldırısına karşı milli bağımsızlığı korumak için" diye ekliyorlar.

1 Mayıs işçi sınıfının, sınıf mücadelesini her yerde yükselttiği, sınıf taleplerini her yerde haykırdığı bir gündür.

Aydınlık-TİKP revizyonistleri ise 1 Mayıs'ta işçi sınıfının ve emekçi halkın faşist diktatörlüğe karşı mücadeleyi yükseltmesini istemiyorlardı. Onlar, İstanbul 1 Mayıs Alanında işçi sınıfı ve emekçi halkın -elbette hakim sınıflara karşı olan, onların çıkarlarıyla çatışan- gerçek taleplerinin haykırılmaması konusunda, revizyonist-reformist sendika ağalarıyla aslında tamamiyle hemfikirdiler. 1 Mayıs'ta alanlarda işçi sınıfının sınıf talepleri öne çıkarılmamalı; aksine, buralar "milli birlik ve beraberliğin" sağlandığı yerler olmalıydı.

Meseleye bir de Aydınlık-TİKP revizyonistlerinin bol bol çığırtkanlığı yaptığı, üzerine teoriler kurduğu, "Üç Dünya Teorisi"ne mazeret olarak gösterdiği, yeni bir emperyalist savaş tehlikesi açısından bakalım.

Her ülkenin egemen sınıflarına karşı kararlı bir mücadele yürütmeden, savaşa karşı mücadele sadece bir safsatadır. Peki ama 1 Mayıs, bütün dünya çapında egemen sınıflara karşı yükselen bir mücadele değil midir?

1 Mayıs'ta yükselen proleterya enternasyonalizmi bayrağı savaşa karşı da güçlü bir mücadele değil midir?

1 Mayıs'ta dünya işçileri şöyle derler: Bizi kendi çıkarlarınıza alet edemezsiniz, birbirimizin üzerine süremezsiniz. Hele buna bir cüret edin. Silahların her ülkede bizzat size karşı çevrildiğini ve sizin iktidarınızı yıktığını göreceksiniz.

Bütün dünya işçilerinin, halklarının birliği, dayanışması ve mücadelesi. İşte savaşa karşı mücadelenin en doğru ve geçerli yolu.

Ama Aydınlık revizyonistleri ve "Üç Dünya" teorisyenlerinin burada da yeri yoktur. Onlara göre savaşı önleyecek olan, her ülkede egemen sınıflara karşı mücadele ve devrim değildir; dünya proletaryasının ve halklarının devrim cephesi değildir.

Onların teorilerinde yeni bir savaşı önleyecek olan şeyin, Amerikan emperyalistlerinin ve Avrupalı emperyalistlerin barış çabaları ve nötron bombaları olduğu yazılı, güçlü bir NATO olduğu yazılı.

Onların teorilerine göre her ülkenin proletaryası ve emekçi halkı mücadele etmemeli, devrim yapmamalı; aksine, "Rus tehlikesine karşı milli bağımsızlığı korumak" üzere burjuvazi ile el ele vermeli, onun kuyruğuna takılmalıdır.

Bu oportünistlere göre 1 Mayıs'ta mücadele bayrakları ile, sınıf taleplerinin haykırılması ile "dostlarımızı!" yani hakim sınıfları, Amerikan emperyalistlerini ve Avrupalı emperyalistleri ürkütmemeli, onlarla ittifakı zorlaştırmamalıyız.

1 Mayıs gerçekten de Marksist-Leninistlerle, her türden revizyonist ve oportünistler arasında şaşmaz bir ayraç oluyor.

Bu 1 Mayıs'ta "Üç Dünya Teorisi"nin sınıf işbirlikçisi yüzü de hayat içinde daha da açığa çıktı.

Ülkemize olduğu gibi, bütün dünyaya bakıldığında da görülecek olan budur.

DİSK Genel Başkanlığına telgraf göndererek, anti-demokratik kararı protesto eden kuruluş ve emekçi grupları

-SAMSUN'DAN 60 DEVRİMCİ VE DEMOKRAT
-BİLECİK BELEDİYESİNDE ÇALIŞAN BİR GRUP İŞÇİ
-FLORANCE NIGHTINGALE MEZUNLARI DERNEĞİ YÖNETİM KURULU ADINA BAŞKAN YÜKSEL KAHRAMAN
-İSTANBUL-ÜSKÜDAR, KADIKÖY VE KARTAL'DAN 100 YURTSEVER DEVRİMCİ ÖĞRETMEN
-HAZNEDAR'DAN 2 OTO YEDEK PARÇACI
-İSTANBUL'DAN ÖĞRETMEN MEHMET ARZIK
-GAZİANTEP YDGD
-ÇORUM ENDÜSTRİ MESLEK LİSESİNDEN 60 DEVRİMCİ

Revizyonistlerle değil, devrimci güçlerle birleşin

Revizyonizme ve sosyal-emperyalizme karşı gözlerini açamayanlar onun yedeğine düşerler.

DİSK yönetiminin İstanbul'da düzenlediği 1 Mayıs mitingi bunu bütünüyle doğrulayan yeni bir örnek oldu.

"Devrimci Yol", "Kurtuluş" vb. akımlar, 1 Mayıs Alanında, revizyonistlerin "Yaşasın T'K'P", "Yaşasın Rusya", "Yaşasın İ.Bilen" tiyatrosunda sadece silik birer figürandılar. Onlar objektif olarak 1 Mayıs Alanında işçi sınıfına ve halka değil, işçi düşmanı revizyonistlere, sosyal-emperyalistlere hizmet etmek durumunda kaldılar.

1 Mayıs 1978'de ülkede iki gerçek vardı. Arası yoktu. Bir tarafta 1 Mayıs Alanında işçi düşmanı 1 Mayıs resmigeçiti; diğer tarafta İstanbul dışında birçok şehir ve köyde proleter devrimcilerin önderliğinde işçi sınıfının ve emekçi halkın 1 Mayıs mücadelesi...

İstanbul 1 Mayıs Alanı daha kalabalık olsa da, işçilerin sayısal durumu İstanbul mitinginde ağır bassa da; esas gerçek budur. Nasıl ki İngiliz İşçi Partisi, adından ve sendikalarla olan bağlarından dolayı İngiliz işçi sınıfının gerçek partisi değilse...

İstanbul 1 Mayıs Alanında sosyal-emperyalizme bağlılık yeminleri, sahte komünist partisine ve Rus uşağı İ.Bilen hainine övgüler vardı. İstanbul 1 Mayıs mitinginin herkes tarafından kabul edilmek zorunda olan gerçeği ne yazık ki buydu.

İstanbul dışındaki şehirlerde çınlayan ise Türkiye işçi sınıfının ve emekçi halkının gerçek talepleriydi, yükselen ses onların sesiydi.

DİSK'in revizyonist ve onlara boyun eğen reformist sendika ağalarının anti-demokratik, işçi düşmanı tutumlarına karşı, proleter devrimcilerin önderliğinde bütün ülkede protestolar yükseldi.

Bu protestoların nedeni ne olabilir? Elbette işçi sınıfının birlik ve mücadelenin daha da yükseltilmesi isteği.

Bütün halk faşist diktatörlüğe karşı mücadelede, bütün halk güçlerinin birleşmesini ve bu yolla mücadelenin daha da yayılmasını, güçlenmesini ve yükseltilmesini istiyor. İşte 1 Mayıs öncesi yükselen protesto sesleri bu isteğin, gittikçe daha da güçlenecek olan ilk filizleriydi.

Orta yolcu akımlar bu istek karşısında sessiz kaldılar. Onlar revizyonizmle olan göbek bağlarını kesemediler. Uzun bir süreden beri devrimci güçlere karşı İGD beslemeleri vb. ile kurdukları kutsal ittifak onları 1 Mayıs'taki tavırlarına zorladı.

1 Mayıs'ta halk güçlerinin birliğine ve bunun temeli olan halk güçleri arasında demokrasiye sırt çevirdiler. Revizyonizmle uzlaştın mı, onunla göbek bağını kesemedin mi; elbette sonuç halka sırt çevirmek olur. Halkın birliği önünde, halk güçlerinin birleştirilmesinin önünde engel haline gelirsin.

İstanbul'da 1 Mayıs Alanında işçi sınıfının ve emekçi halkın gerçek talepleri yoktu. Gerçek taleplerin olmadığı yerde, işçi sınıfı da yok demektir.

Bugün, 1 Mayıs günü 1 Mayıs Alanında çekilen fotoğraflara bakanlar, orada sadece mitinge katılan birçok kuruluşun hilafına alanın ortasına dikilen ihaneti: " Yaşasın T'K'P", "Yaşasın Sovyetler Birliği" pankartlarını görecekler. Baktıkları her resimden Rus uşağı İ.Bilen haini sırıtacak onlara. Hiç kimse alanda "Devrimci Yol"un " "Kurtuluş" un varlığından bile bahsetmeyecek. Çünkü 1 Mayıs İstanbul mitinginin gerçeğinde onların yeri sadece figüranlık. Görevleri objektif olarak "Yaşasın T'K'P" diye bağıran kalabalığı arttırmaktan bir milim bile ileri gitmiyor.

Oysa ülkemizin diğer bazı illerinde "Devrimci Yol", "Kurtuluş", "Eylemde birlik, Ajitasyon ve Propaganda da serbestlik" anlayışı temelinde gerçek 1 Mayıs kutlamalarında proleter devrimcilerle birlikte yer aldılar. Bundan kârlı çıkan ise işçi sınıfı ve emekçi halktı.

Bugün, yani 1 Mayıs 1978'den sonra bu iki durum üzerinde durmak ve uzun uzun düşünmek gerekiyor.

Revizyonistlerle göbek bağını kesmemek ve kutsal ittifakı sürdürmek mi, yoksa faşist diktatörlüğe karşı mücadelede demokrasi temeli üzerinde halk güçlerinin birliği içinde yer almak mı gerekir?

İşte "Devrimci Yol", "Kurtuluş" vb. grupların taraftarlarının cevap vermeleri gereken soru, bugün budur.

İzmir tütün işçileri, baskı ve sömürüye karşı direniş yaptı

Avusturya tütün işletmesinde üçbin işçi çalışmaktadır. İşyerinde yetkili sendika, Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş'tir.

Burada işçiler mevsimlik çalışmaktadır. İş güvenliği yoktur. İşyerinde hiçbir sağlık sorumlusu yoktur. Havalandırma çalışmaz. Zehirlenmeye karşı zorunlu süt gibi gıdalar verilmez.

Bu yıl işletme nisan başında açıldı. Ancak ücret ödemelerinde dahi komprador burjuvazi kendi çıkarttığı yasaları çiğnedi. Nisanın ilk haftasında işçilere 240-270 lira haftalık ödendi. Bu noksan ödemeden sonra geriye kalan ücretleri ödenmedi.

Fabrikada İş Kanunu hükümleri dahi uygulanmıyor. İş elbisesi, ayakkabı verilmemektedir. Ölüm, doğum gibi özel günlerde ücretli izin verilmez. Kadın işçiler üzerinde daha yoğun bir sömürü ve baskı vardır. Angarya işler kadınlara yıkılır. Ücretleri aynı işi yapan erkek işçilerden daha azdır. Doğumdan önce ve sonra ücretli izinleri yoktur.

Austro tekel işçileri, çalışma şartlarını düzeltmek ve daha fazla ücret için 8 gün boyunca direniş yaptılar ve birlik içinde mücadele ettiler.

İşçiler, haklı talepleri için mücadeleyi yürütecek bir Direniş Komitesi kurdular. Komite, işçilerin isteklerini Tek Gıda-İş 7 nolu Şubesine ilettiler. Sarı sendikacılar "direnişiniz kanunsuz. Biz birşey yapamayız" diyerek direnişi kırmaya çalıştılar. Arkadan polis saldırısı geldi. İşçiler, işletme içinde kalıp iş bırakma eylemini sürdürüyorlardı. Kadın ve erkek işçiler birlik olarak direndiler. Polisi, içeri sokmadılar.

Ertesi gün polis kapıları kapatmış, işletme önünde bekliyordu. İşçiler direnişi işyeri önünde sürdürdüler. Polis, işçilerin arasında "komünist öğrenciler var" gerekçesiyle arama yapmaya çalıştı. İşçilerin çelik gibi direnişi karşısında çekilmek zorunda kaldı. İşçiler, polisin götürmek istediği bir devrimciyi geri aldılar.

Patron, direnişin yasa dışı olduğunu öne sürüp iş sözleşmelerini fesh ettiğini bildirdi. Ancak bu tehditler de işçilerin birlik ve dayanışmasını bozamadı. Geriledi ve erkek işçi ücretlerine 60 lira, kadın işçi ücretlerine 30 lira zam yaptığını bildirdi. Taleplerin bir kısmını kabul etti. Bir kısmını da, toplu sözleşme sırasında sendikayla ele alacağını belirtti.

Elbette patrona kabul ettirilen bu istekler yeterli değildi. Ancak direniş yağmurda, sokak ortasında sürüyordu. CHP'li belediyeler ısrarlara rağmen çadır vermediler. Polis zorbalığı yanı sıra patronun tehditleri direnişi kırmaya çalışıyordu. Sendika ağalarından da hiçbir destek, yardım yoktu. Bu durumda, gereksiz bir yenilgiye düşmektense işçiler mücadeleyi başka araçlarla sürdürmek üzere işe başladılar.

Direniş boyunca gelip giden revizyonist sendika ağaları, sendika değiştirmeyi öğütlediler. Devrimci

De.sa.7.sü.9'da

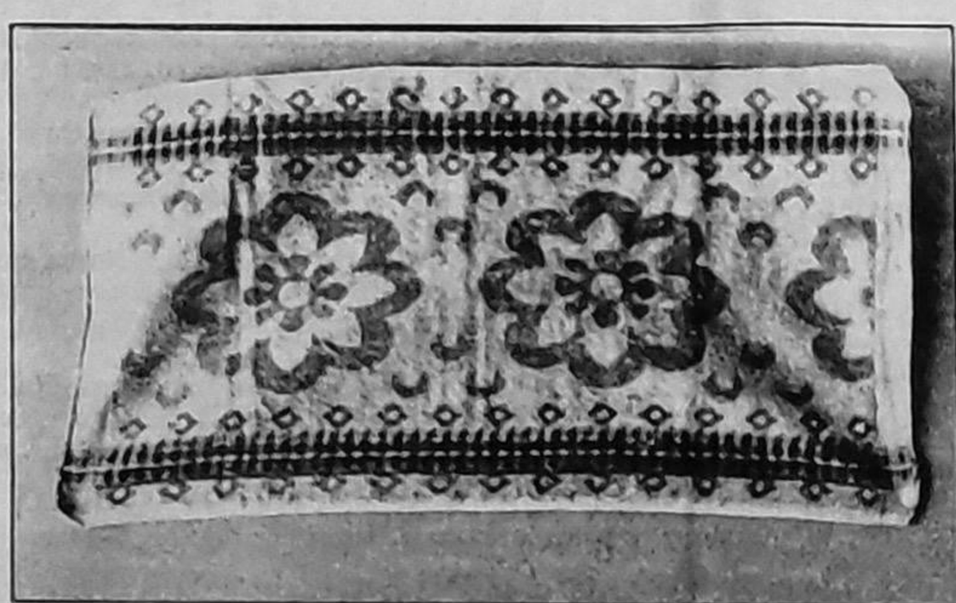
İsdemir işçileri, üç gün boyunca iş yavaşlattılar

İsdemir'de faşist baskılar yoğunlaştı. Faşistler, binbir baskı ve entrika ile irade beyanını aldıktan sonra terör arttı. Çelik-İş'in faşist militanları patronla birlikte, yurtsever işçi, memur ve teknik elemanlara saldırılarını çoğalttılar.

Son olarak, Çelik-İş sendika Başkanı Ali Ulukanlıgil ve Baştemsilci Hulusi Kök, vardiya mühendisi Eşref Kaçan'ı fabrika içinde pusuya düşürdüler ve dövdüler.

Bunun üzerine bütün ilerici işçi, memur ve mühendisler can güvenliği olmadığı için işi yavaşlatma eylemine geçtiler. Patron temsilcileri, işçi ve teknik eleman temsilcileriyle görüşmek istedi. Ancak iş ve can güvenliği için üç günlük direnişe geçen emekçiler patronun isteğini geri çevirdiler. Her vardiyada 15-20 döküm alınmasına rağmen bu sayı üçe kadar düşürüldü. Patron ve faşistler, emekçilerin kararlı direnişi karşısında çılgına döndüler. CHP'li reformistler ise "aman hükümeti yıpratmayalım" diyerek direnişi engellemeye çalıştılarsa da tecrit edildiler. Maden-İş'in revizyonist sendika ağaları, direnişi evlerinden izlemekle yetindiler.

YAŞASIN TÜM ÇALIŞANLARIN BİRLİĞİ

İsdemir patronları, MHP Osmaniye ilçe sorumlusu bir faşiste 55 bin adet 3 hilalli havlu yaptırdılar. Devrimci işçiler, "böyle sosyal hak olmaz" diyerek, bu havluları almadılar.

İş cinayetleri, ocaklarda çalışanların kaderi değildir

Ölen kardeşlerinin anısı, maden işçilerinin mücadelesinde yaşıyor.

Zonguldak 55 bin maden işçisinin yaşam mücadelesi verdiği bir bölgedir. Kömür çıkarırken yerin yüzlerce metre altında işçiler can güvenliği olmadan kazarlar, küreklerler, direk dikerler. Dünya maden endüstrisinin en ilkel metotları kullanılır. Faşist diktatörlük hiçbir yeni yöntem getirmeksizin yüzlerce maden işçisini ölümle yanyana bırakmıştır. Bunun kanıtı her yıl yüzlerce işçinin yaralanması ve ortalama yüze yakın işçinin iş kazaları sonucu ölmesi. İşte EKİ Armutçuk bölümünün Kireçlik ocağında 18 işçinin grizu patlaması sonucu ölmesi en son örnek.!

Kömür ocaklarında gaz olarak bulunan ve hava ile birleşince %5-15 patlayıcı özellik gösteren metan, diğer adı ile bataklık gazı ölüm oranlarının en yüksek olduğu kazalara neden oluyor. Bir kıvılcımın etkisi ile patlayan ve gaz oranına göre etkisi de büyük olan bu tür kazalara karşı önlem şu: Saat başı kömür çıkan ayakları kontrol etmek. Eğer gaz tespit edilirse kompresörle ocağın dışına çıkarmak. Elektrikler yoksa kompresör çalışmıyor, fakat bu işçilerin çalışmaması için bir neden olmuyor.!

Ayaklara çürük ayak direklerinin yerleştirilmesi göçüklere, ocak içi aydınlatmanın yetersizliği vagonlar altında can vermeye sakat kalmaya neden oluyor. En kötüsü de her şeyden evvel maden tozunun ciğerlere yerleşerek işçilerin yaşam sürelerini kısaltması. Sonuçta ocakta çalışan maden işçileri 10-15 sene sonra güçsüz kalıyorlar ve göz göre göre ölüme terkediliyorlar.

Faşist diktatörlük EKİ maden işçisinin sınıfsal bilinç kazanmaması için başlarına çöreklendirdikleri satılmış sendika ağaları ile oyunlarını sürdürüyor. İşçileri mübadeleli işçiler olarak ayırarak bir ay çalıştırıyor, bir ay köylerine yolluyor. İşe alımda ise partizanlık ve rüşvet açık açık yapılıyor. EKİ bürokrasisi, satılmış, savcı, hakim, avukat ve doktorlarla işbirlik halinde işçilerin tazminatlarını gaspediyorlar. ZMİS Genel Başkanı Mehmet Tezer her kaza olayından sonra şu demeci verir: "Ocaklarda çalışanların kaderidir bu!" İşte her şeyin açık ifadesi.

Fakat Zonguldak maden işçisinin geçmişi mücadelelerle doludur. 1965'de Satılmış ve Mehmet arkadaşlarının faşist katiller tarafından katledilmesiyle hırsları bin kat daha arttı. Her gün içlerinden bir arkadaşlarını kaybetmeleri, iş ve can güvenliklerinin olmaması sosyal hak ve ücret durumları onları faşist diktatörlüğe karşı mücadelede her gün birliğe götürüyor. EKİ maden işçileri başta satılmış sendika ağalarını defedip UDHD mücadelesinde safını alacak ve gerçek düzeni olan devrimci işçi-köylü iktidarını kuracaktır.

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET

Tekirdağ şarap fabrikasındaki faşist baskılara son

Memleketin her yöresinde oynanan faşist oyunlar Tekirdağ Şarap Fabrikasında da sergilenmek istendi. Malatya'dan 27 yaşında albay rütbesine sahip bir faşist fabrikaya müdür yardımcısı olarak gelmiştir. Sabri Topdağ adındaki bu faşist geldikten hemen sonra makam arabasıyla Ülkü Ocaklarına gitti. Oradan bilgi alıp sendikayla açık açık adam pazarlığına girdi. Yıllardır fabrikada çalışan işçilerin haklarını gasbedip yurdun dört bucağından faşistleri fabrikaya getirmeye başladı. Bunları fabrika içinde çeşitli kısımlara dağıttı. Amaçları fabrikadaki ilerici, yurtsever üzerinde baskı, terör uygulamak olan bu faşist beslemeler sendika tarafından da destek gördüler. Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş'in sendika ağaları, işçilere "Sizler komünistsiniz. Sizlerin yerine bizim yandaşlarımız girerse fabrika için daha yararlı olur" demogojisiyle saldırdılar. İşçilerin verdiği kararlı mücadele sonunda faşist beslemeler işten atıldılar. Bu şekilde başarıya ulaşamayınca, fabrika idaresi ile sendika birleşip çeşitli baskılar uygulamaya başladılar. Faşist beslemelerin hiçbir baskı ve tertibi, işçilerin mücadelesini engelleyemeyecektir.

1 Mayıs'ta işçi düşmanı sendika ağalarının yüzü bir kere daha açığa çıktı

Sendikalarımızın başına çöreklenmiş olan revizyonist, reformist ve faşist sendika ağalığının, işçi sınıfı hareketinin gelişmesinin, işçi sınıfının mücadelesinin yükselmesinin önünde; işçi sınıfının devrimci kitlesel eylemlerinin ortaya konmasının önünde en önemli engellerden biri olduğu, bu yılki 1 Mayıs'ta bir kere daha açıkça ortaya çıktı.

Sendikalarımızın ekonomik ve siyasi taleplerimiz için mücadelenin gerçek araçları olabilmeleri için, işçi sınıfının en geniş kesimlerini sınıf talepleri doğrultusunda seferber edebilecek araçlar olabilmeleri için; sendika ağalığının yerle bir edilmesinin, burjuva sendikacılığın tasfiye edilmesinin ve sendikalarımızın gerçek sınıf sendikaları haline getirilmesinin gereği bir kere daha açıkça ortaya çıktı.

DİSK yönetimindeki revizyonist ve reformist sendika ağaları, elele, "görkemli 1 Mayıs kutlaması" sahtekarlığı arkasında; bir mücadele günü olan 1 Mayıs'ın süslü bir resmigeçite indirgenmesi için, işçi sınıfının mücadelesinin yükselmesini ve genişlemesini engellemek için, bugün de işçi sınıfının gerçek taleplerinin haykırılmasını engellemek için ellerinden geleni arkalarına koymadılar.

Onlar işçi sınıfının ve emekçi halkın bu 1 Mayıs ile ilgili isteklerine kulak tıkadılar. Bütün uyarılara rağmen anti-demokratik tavırlarında direnerek İstanbul mitingin de bölücülük yaptılar. Proleter devrimcilerin mitinge katılmasını her yolla engellemeye çalıştılar. Bunun için polisle işbirliğine bile giriştiler, polisi yardıma çağırdılar. Dahası, düzmece ihbarlarla polisi proleter devrimcilerin üzerine kışkırttılar.

Bütün bunlarda onlar sadece iki esas amaca sahiptiler: 1 Mayıs alanında işçi sınıfının ve emekçi halkın gerçek taleplerinin haykırılmasını ve 1 Mayıs mitinginin bu talepler uğruna bir mücadele haline getirilmesini engellemek. Geçen 1 Mayıs'ın katillerini ve onların çanak tutucuları revizyonistleri gizlemek.

Revizyonist sendika ağaları, reformistlerin boyun eğmesi ile, kendi koydukları kuralları kendileri çiğnediler. Belirlenen sloganları bir kenara iterek sadece "Yaşasın Rusya" "Yaşasın T"K"P", "T"K"P'ye Özgürlük" "Yaşasın Bilen Yoldaş" diye bağırdılar. Kurallarının göstermelik olduğu ve tek amacının işçi sınıfının gerçek taleplerini içeren sloganların atılmasını engellemek olduğu ortaya çıktı.

Revizyonist, reformist sendika ağalarının elinde İstanbul'daki 1 Mayıs mitingi, Sovyet sosyal-emperyalizmine bağlılık gösterisi, Rus uşaklarına övgü günü haline getirildi. Ortada olmayan sadece işçi sınıfının gerçek talepleriydi.

DİSK'in sendika ağalarının işçi sınıfının çıkarlarının savunulması diye bir meseleleri olmadığı, aksine onların görevlerinin bu çıkarlar uğruna yürütülen mücadeleyi baltalamak olduğu bir kere daha ortaya çıktı.

DİSK Genel Başkanı, miting alanındaki konuşmasında süslü lafazanlıkların arkasında bir kere daha bugün faşist diktatörlüğün koltuk değneği, emperyalist IMF reçetesinin uygulayıcısı olan CHP hükümetini "emekçi halktan yana bir hükümet" olarak lanse etti ve işçi sınıfını bu hükümetin ve dolayısıyla hakim sınıfların peşine takmak için uğraşacaklarını bir kere daha belirtti.

1 Mayıs mitinginde, DİSK'in sendika ağaları, Genel Başkanın ağzından CHP hükümetine şöyle diyorlardı: "Korkmayın, işçi ücretlerini dondurabilirsiniz, vergi yükünü emekçilerin sırtına vurabilirsiniz, biz sizin yanınızdayız."

DİSK'in revizyonist ve reformist sendika ağaları, bu yıl 1 Mayıs'ın bütün ülke çapında kutlanan bir mücadele günü olmasını engellemek için de ellerinden geleni yaptılar. Birçok şehirde düzenlenen yürüyüş ve mitinglere sendikalı işçilerin katılmasını engelleyebilmek üzere kararlar aldılar, gazetelere demeçler verdiler.

Fehmi Işıklar "İstanbul dışında hiçbir yerde işçiler kutlamalara katılmamalıdırlar" diyordu. DİSK 2. Bölge Temsilcisi Adana'daki kutlamaları engelleyebilmek üzere gazetelere demeçler veriyordu. İzmir Bölge Temsilcisi, İzmir'deki kutlamaları sabote edebilmek üzere açıklamalar yapıyordu.

Onların tek bir amacı vardı: 1 Mayıs'ta işçi sınıfının mücadelesinin ülkenin her yanına yayılmasını engelleyebilmek, 1 Mayıs'ı İstanbul'da yapılacak bir süslü resmi geçite indirgeyebilmek.

Türk-İş'in reformist ve faşist sendika ağaları ise, 1 Mayıs'ı tümden reddettiler. Türk-İş'li işçilerin 1 Mayıs günü ülke çapında yükselen mücadeleye katılmasını engelleyebilmek üzere yürütme kurulu kararları aldılar. Üstelik bunu yaparken sendikalı işçilere danışmadılar bile. Onlar kararlarında işçi sınıfının ideolojisine, işçi sınıfının mücadelesine küfürler kustular. Türk-İş Yürütme Kurulu; "...ülkenin huzura muhtaç olduğu dönemde böyle törenlerden yarar sağlanmaz" diyorlardı. Onlar Türk-İş'li işçilere şunu öğütlüyorlardı: Ülkede ekonomik buhran var. Burjuvazimiz zor durumda. Uslu durun, mücadele etmeyin. Yardım edin de hakim sınıflar sizin sırtınızdan ve sizin zararınıza şu buhranı atlatsın.

Buhran gittikçe daha da derinleşiyor. Hakim sınıflar yükleri işçilerin ve emekçilerin sırtına vurabilmek üzere adım adım ilerliyorlar. Ekonomik ve siyasi alanda saldırılar yoğunlaşıyor.

Bu dönemde işçi sınıfının sınıf çıkarlarının savunulması, büyük ve güçlü kitle eylemlerini gerektiriyor. İşçi sınıfının ekonomik ve siyasi talepler doğrultusunda büyük kitlevi mücadelelere seferber edilmesinde ise sendikaların rolü çok büyüktür.

Bu yılki 1 Mayıs, sendikalarımızın ekonomik ve siyasi taleplerimiz doğrultusunda devrimci kitlesel eylemlerin ortaya konmasında gerçek araçlar haline gelmesi için, her türden sendika ağalığının yerle bir edilmesi gerektiğini bir kere daha ortaya koydu.

Buhran şartlarında işçi sınıfının hayatının gittikçe daha da çekilmez hale geldiği şartlarda, sendikal mücadelenin yükseltilmesi karşısında engeller olarak duran, toplu sözleşmelerde işçi sınıfını en ucuz fiyatla satışa çıkaran, sendika demokrasisini her alanda çiğneyen sendika ağalığına karşı muhalefet gittikçe daha fazla yaygınlaşıyor.

Bu seneki 1 Mayıs, bu muhalefetin daha da yaygınlaşmasını beraberinde getirecektir.

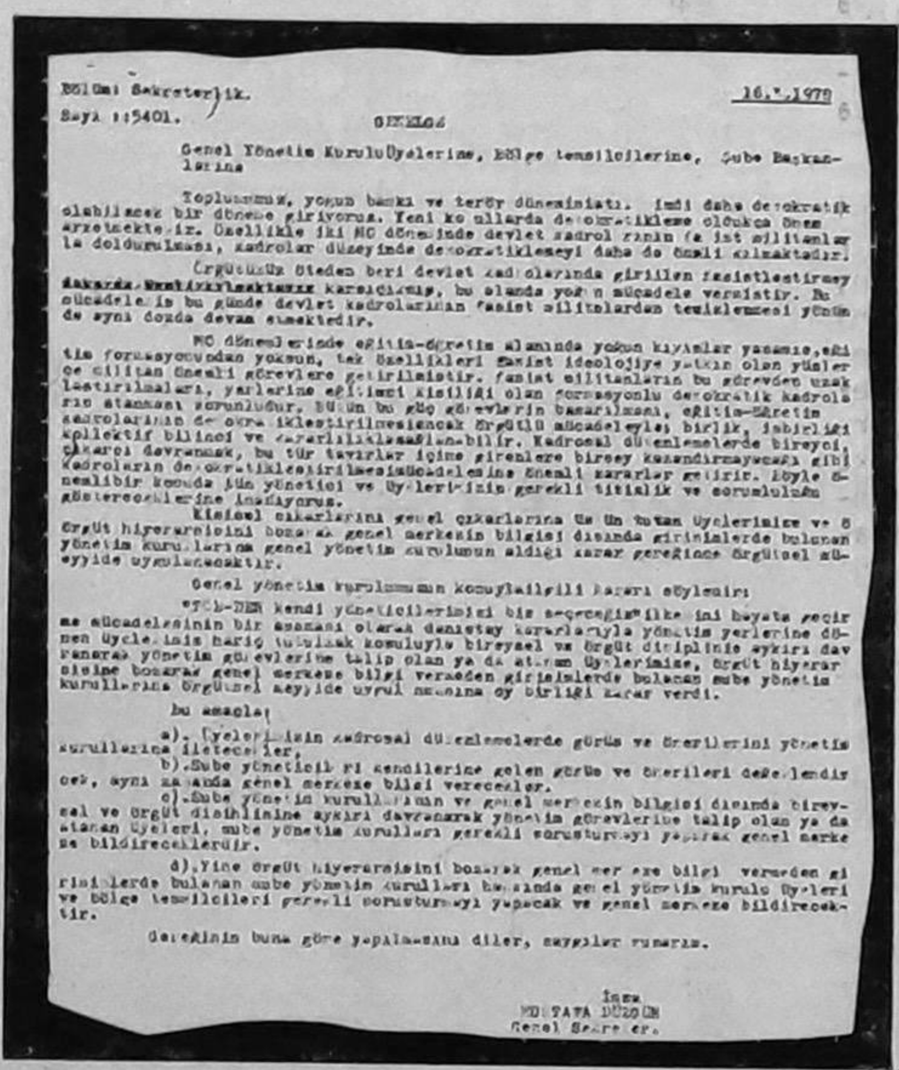
O halde, "İşçiler Sendika Yönetimine!" şiarının gerçekleşmesi için, sendika ağalığının defedilmesi, sendikalarımızın sınıf sendikaları haline getirilmesi için mücadeleyi daha da yükseltmeliyiz.

Kendiliğinden gelişen muhalefetin her yerde başına geçmeli, bu muhalefeti işçi sınıfının ekonomik ve siyasi çıkarlarının savunulması ile birleştirmeli ve sendika ağalığına karşı yöneltmeliyiz.

TÖB-DER Genel Merkezinin son genelgesi: yeni ihraçlar için ince bir plan

TÖB-DER Genel Merkezi 16.3.1978 tarihinde "Genel Yönetim Kurulu Üyelerine, Bölge Temsilcilerine, Şube Başkanlarına" başlıklı bir genelge yayınladı.

Bu genelgeyle TÖB-DER'li öğretmenlere iletilen direktif öz olarak şöyledir: Genel Merkezin onayı ve bilgisi dışında hiçbir TÖB-DER'li öğretmen tayin, terfi, nakil vb. yaptıramayacak, yaptırırsa "örgütsel müeyyide uygulanacak"tır.

Bölüm: Sekreterlik. 16.3.1978
Sayı: 5401.
GENELGE

Genel Yönetim Kurulu Üyelerine, Bölge temsilcilerine, Şube Başkanlarına

Toplumumuz, yoğun baskı ve terör dönemini atlattı. Şimdi daha demokratik olabilecek bir döneme giriyoruz. Yeni koşullarda demokratikleşme oldukça önem arzetmektedir. Özellikle iki MC döneminde devlet kadrolarının faşist militanlarla doldurulması, kadrolar düzeyinde demokratikleşmeyi daha da önemli kılmaktadır.

Örgütümüz öteden beri devlet kadrolarında girişilen faşistleştirmeye [illegible] karşı çıkmış, bu alanda yoğun mücadele vermiştir. Bu mücadelemiz bu günde devlet kadrolarının faşist militanlardan temizlenmesi yönünde aynı doğrultuda devam etmektedir.

MC dönemlerinde eğitim-öğretim alanında yoğun kıyımlar yaşanmış, eğitim formasyonundan yoksun, tek özellikleri faşist ideolojiye yatkın olan yüzlerce militan önemli görevlere getirilmiştir. Faşist militanların bu görevden uzaklaştırılmaları, yerlerine eğitimci kişiliği olan formasyonlu demokratik kadroların atanması zorunludur. Bütün bu güç görevlerin başarılması, eğitim-öğretim kadrolarının demokratikleştirilmesi ancak örgütlü mücadeleyle, birlik, işbirliği, kollektif bilinci ve sorumluluklarla sağlanabilir. Kadrosal düzenlemelerde bireyci, çıkarcı davranmak, bu tür tavırlar içine girenlere bireysel [illegible] kazandırmayacağı gibi kadroların demokratikleştirilmesi mücadelesine önemli zararlar getirir. Böyle önemli bir konuda tüm yönetici ve üyelerimizin gerekli titizlik ve sorumluluğu göstereceklerine inanıyoruz.

Kişisel çıkarlarını genel çıkarların üstün tutan üyelerimize ve örgüt hiyerarşisini bozarak genel merkezin bilgisi dışında girişimlerde bulunan yönetim kurullarına genel yönetim kurulunun aldığı karar gereğince örgütsel müeyyide uygulanacaktır.

Genel yönetim kurulumuzun konuyla ilgili kararı şöyledir:

"TÖB-DER kendi yöneticilerimizi biz seçeceğiz" ilkesini hayata geçirme mücadelesinin bir aşaması olarak danıştay kararlarıyla yönetim yerlerine dönen üyelerimiz hariç tutulmak koşuluyla bireysel ve örgüt disiplinine aykırı davranarak yönetim görevlerine talip olan ya da atanan üyelerimize, örgüt hiyerarşisini bozarak genel merkeze bilgi vermeden girişimlerde bulunan şube yönetim kurullarına örgütsel müeyyide uygulanmasına oy birliği ile karar verdi.

Bu amaçla;

a). Üyelerimizin kadrosal düzenlemelerde görüş ve önerilerini yönetim kurullarına iletecekler,

b). Şube yöneticileri kendilerine gelen görüş ve önerileri değerlendirecek, aynı zamanda genel merkeze bilgi verecekler.

c). Şube yönetim kurullarının ve genel merkezin bilgisi dışında bireysel ve örgüt disiplinine aykırı davranarak yönetim görevlerine talip olan ya da atanan üyeleri, şube yönetim kurulları gerekli soruşturmayı yaparak genel merkeze bildireceklerdir.

d). Yine örgüt hiyerarşisini bozarak genel merkeze bilgi vermeden girişimlerde bulunan şube yönetim kurulları hakkında genel yönetim kurulu üyeleri ve bölge temsilcileri gerekli soruşturmayı yapacak ve genel merkeze bildirecektir.

Gereğinin buna göre yapılmasını diler, saygılar sunarız.

İmza
MUSTAFA DÜZGÜN
Genel Sekreter.

haklarını savunuyor, bu uğurda ödünsüz bir mücadele veriyorlardı, faşistlerin ve sosyal-faşistlerin TÖB-DER'e ve öğretmen mücadelesine yönelttikleri saldırıları boşa çıkarıyorlardı.

Başta Yurtsever Devrimci öğretmenler olmak üzere 500'e yakın yurtsever, demokrat öğretmeni TÖB-DER'den ihraç etmekle sosyal-faşistler geçici bir başarı kazandılar.

Fakat Yurtsever Devrimci öğretmenlerin önderliğinde başlatılan "İHRAÇLARA HAYIR" kampanyası sonucu ihraçlar durduruldu. İhraçların durmasına rağmen henüz ihraççılardan hesap sorulmadı. Bundan yararlanan ihraççılar, öğretmen düşmanları, şimdi de TÖB-DER'de uzlaşmaz ve ödünsüz bir mücadele sürdüren yurtsever devrimci öğretmenleri ve "goşist" diye nitelendikleri bazı "Devrimci öğretmenleri" TÖB-DER'den atmanın ince planlarını yapıyorlar. TÖB-DER Ankara Şubesi için yazdıkları son bildiride kudurmuşçasına "Maocuları ve goşistleri TÖB-DER'den atacağız" naraları atıyorlar. Ortayolcular da böylece TÖB-DER'in başına geçirmek için büyük çaba harcadıkları sosyal-faşistlerin zehirli oklarına hedef oluyorlar.

Şimdi sosyal-faşistlerin bu direktifinin kime hizmet ettiğine ve neden böyle bir genelgeye ihtiyaç duyduklarına bakalım:

TÖB-DER Genel Merkezi, "Demokratik Merkeziyetçiler" (Son aylarda bunların büyük bir kısmı 'Birlik Dayanışma' grubuna iltihak ettiler) ve "Özgürlük Yolu" gibi halk düşmanı grupların eline geçtikten sonra, sosyal-faşistler, pek çok öğretmeni -bunların içinde Yurtsever Devrimci öğretmenler çoğunluktadır- TÖB-DER'den ihraç ettiler. Yurtsever Devrimci öğretmenlerin yönetimde bulunduğu onlarca şube yönetimini feshettiler. Çünkü Yurtsever Devrimci öğretmenler, öğretmen kitlesinin ekonomik-- demokratik

TÖB-DER Genel Merkezinin genel kurulu yaklaştığı bir sırada yeniden "İHRAÇ" furyasının başlaması dikkat çekicidir. Onlar oynadıkları oyunlarla ve küçük-burjuva devrimcilerinin yanlış demokrasi anlayışları sonucu birçok büyük ilin delegeliklerini ele geçirdiler. Genel Merkez Kurultayına yurtsever devrimcileri ve bazı devrimci - demokrat öğretmenleri sokmadan bir genel kurul yapmayı düşünüyorlar. Yurtsever Devrimci öğretmenlerin bu genel kurulda sosyal-faşist, gerici, halk ve öğretmen düşmanı yüzlerini açığa çıkarmalarından korkuyorlar.

Son genelge, yeniden başlayacak olan "İHRAÇ FURYASININ" ilk yeşil ışığını yakıyor. Artık sosyal-faşistler, ihraçlara bahane hazırlama telaşı içindeler.

Onların amaçları açık: TÖB-DER Genel Merkezinin onayı alınmadan yapılan atamaları bahane ederek (ki şimdiye kadar binlerce atama yapıldı), yurtsever devrimci öğretmenleri ve bazı devrimci demokrat öğretmenleri TÖB-DER'den atmak...Atamalar konusunda sosyal-faşistler ve onlarla uzlaşanlar kendilerini garantiye aldılar. Başından beri CHP yöneticileri ile yaptıkları pazarlıklarla, sosyal-faşistlerin bir bölümünü Milli Eğitim Bakanlığına ve ona bağlı kuruluşların çeşitli yerlerine yerleştirdiler. Bunun adı da MC'nin faşist kadrolarının Milli Eğitimden temizlenmesi oldu. Yapılan ise, Milli Eğitimdeki MHP'li faşistlerin bir bölümünün yerine sosyal-faşistlerin getirilmesi oldu.

Genel Merkezin sosyal-faşist yöneticileri el altından CHP hükümeti ile anlaşarak, öğretmenlere ihanet ediyorlar. Bu ihanetlerine atama, nakil, terfi vb. gibi birçok öğretmen sorununu maske olarak geçirmeye çalışıyorlar. CHP hükümeti ile TÖB-DER arasındaki bu diyaloğ, Amerikancı faşist basının bas bas bağırdığı gibi "solcu hükümetin, solcuları kayırması" değildir. Onların yakınlaşması, halkın ve öğretmenlerin çıkarlarına karşı anlaşmaya ve onların mücadelesini durdurmaya hizmet ediyor.

Bugün büyük bir kitle potansiyeli barındıran grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı için mücadeleyi ezmek için CHP ile sosyal-faşistler aralarında da anlaşıyorlar. Kitle eylemlerinden müthiş korkan ve bu korkusu 20 Mart direnişindeki tutumu ile açığa çıkan CHP, TÖB-DER'in bu konuda hiç bir eyleme girmesini istemiyor. Zaten böyle bir niyetleri olmayan sosyal-faşist yöneticiler, Milli Eğitim Bakanlığındaki birçok mevkiye sosyal - faşistlerin atanması kaydıyla bu mücadeleyi pasifize etmeye, kanun kuvvetinde kararnamelerle bu soruna çözüm aramaya ve de GREVSİZ, TOPLU SÖZLEŞMESİZ sendikaya öğretmenleri razı etmeye söz veriyorlar.

Böyle bir pazarlık sosyal-faşistlerin arayıp da bulamadıkları bir şeydir. Çünkü onlar bu devlete, bu zulüm düzenine karşı değillerdir. Gültekin Gazioğlu 20 Mart direnişinde bunu açıkça ifade etti. Onların amaçları, bu düzenin devletini, bürokrasisini parçalamak değil, onu korumak ve kollamaktır.

Bu genelgenin bir diğer hedefi de başta yurtsever devrimci öğretmenler olmak üzere, birçok öğretmeni çoluk-çocuklarıyla açlığa, sefalete itmektir. Onlar, "ihraçlarla" öğretmen düşmanlıklarını tatmin edemediler. Şimdi de faşist MC iktidarı gibi yurtsever devrimci öğretmenlere görev ve

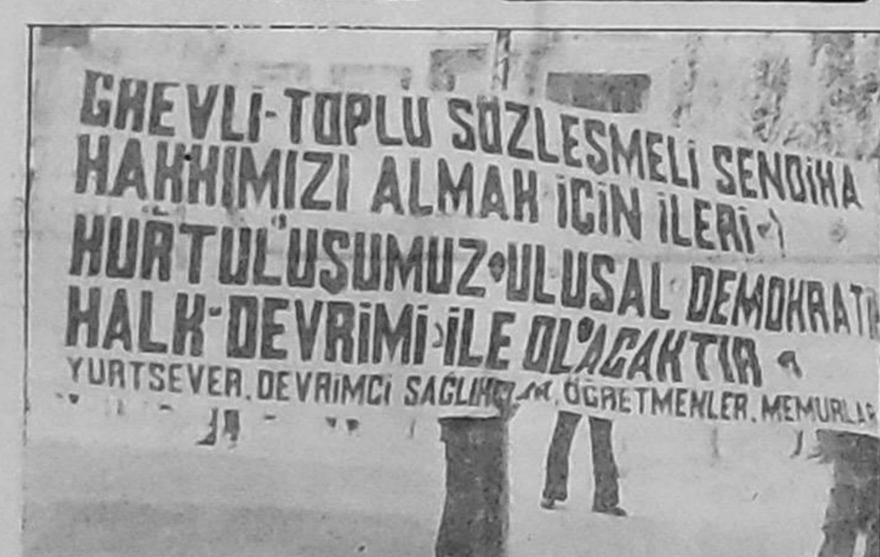
Devam

TÖB-DER'den ihraç edilmiş öğretmen arkadaşlara duyuru

Bu yıl yapılacak olan TÖB-DER Genel Kurulunda ihraçların tartışılmasını sağlamak ve savunma hakkını kullanabilmek için, haklarında ihraç kararı verilmiş öğretmen arkadaşların TÖB-DER Genel Merkezine noter kanalıyla dilekçe vermeleri, başvurmaları gerekmektedir.

Haklarında ihraç kararı verilmiş öğretmen arkadaşlar zaman geçirmeden noter kanalıyla TÖB-DER Genel Merkezine başvurmalıdır.

YURTSEVER
DEVRİMCİ ÖĞRETMEN

Tunceli'den Yurtsever Devrimci Öğretmenler

«Grup çıkarlarını değil, eğitim emekçilerinin çıkarlarını esas alalım»

TÖB-DER Tunceli Şubesi Olağan Kongresi 9 Nisan'da yapıldı. Kongrede 4 liste ile çeşitli gruplar seçime katıldılar. Seçim sonucunda Yurtsever Öğretmen listesi 16 oy, Devrimci Birlik-Devrimci Demokratik Birlik listesi 22 oy, Yurtsever Devrimci Öğretmen-Devrimci Öğretmen Direnişi listesi 159 oy ve Devrimci Öğretmen-Yurtsever Anti-faşist Öğretmen listesi 171 oy aldılar.

Bu seçimin en ilginç yanı "Devrimci Yol" görüşünü savunan Devrimci Öğretmen grubuyla "Halkın Yolu" görüşünü savunan Yurtsever Anti-faşist Öğretmen grubunun yapmış olduğu ittifaktır.

Bu ittifak nasıl ve hangi ilkeler -daha doğrusu ilkesizlikler- temelinde gerçekleşti; bunu inceliyelim. Önce Yurtsever Anti-faşist Öğretmen grubunun, Yurtsever Devrimci Öğretmen grubu ile niçin ittifaka yanaşmadığından başlamakta yarar var.

Biz Yurtsever Devrimci Öğretmenler, daha seçimlerden 1-1,5 ay önce Yurtsever Anti-faşist Öğretmen grubuna, Halkın Birliği dergisinin görüşlerini savunan arkadaşlara ve Halkın Gücü'nün görüşlerini savunan Devrimci Öğretmen Direnişi grubuna, seçimler konusunda şimdiden tavır belirlenmesini, bu konuda çalışmaların başlatılmasını ve ittifak görüşmelerinin son günlere bırakılmamasını önerdik. Bu önerimize karşı Halkın Yolu görüşünü savunan arkadaşlar "Bizim geçen yılki durumumuz neyse, şimdi de odur. Şu anda çok önemli iç sorunlarımız var, siz çalışmaları sürdürün" dediler. Esas olarak kendi içlerinde "Üç Dünya" konusunda yoğun tartışmalar ve bunun sonucu saflaşmalar olacağı hesabıyla bu konuya ağırlık vereceklerini belirttiler.

Devrimci Öğretmen Direnişi grubundan arkadaşlar ise kendilerine Devrimci Öğretmen grubundan ittifak önerisi geldiğini ilke olarak bu ittifakı reddetmediklerini, ancak esas olarak Yurtsever Devrimci Öğretmen grubu ile ittifak yapmak istediklerini söylediler. Ve ikili ittifakla kazanılabilecek bir durum varsa bu ittifakın üçlü, dörtlü olmasına karşı olduklarını belirttiler. Biz kendilerine böyle bir ittifakın bizi seçimi kazanmak konusunda kesin bir sonuca götüremeyeceğini ayrıca siyasi olarak gerek Halkın Birliği, gerekse Halkın Yolu ('Üç Dünya' görüşünü reddeden kanat) ile ittifakı reddedemiyeceğimizi, güçler dengesi göz önüne alındığında Halkın Yolu görüşünü savunan Yurtsever Anti-faşist Öğretmen grubu da dahil üçlü ittifak yapmayı ve Halkın Birliği ve Kawa görüşünü savunan gruplardan da ilkeli destek istememiz gerektiğini belirttik. Arkadaşlar bu önerimizi kabul ettiler. Bunun üzerine 3 grup olarak görüşme kararı alındı. Üçlü görüşmelerde gerek ilkeler, gerekse program temelinde anlaşabileceğimiz her üç grup tarafından kabul edildi. Yönetimin oluşturulması konusuna geçildi. Bu konuda her iki grup da kendilerine ve bize ikişer üyelik, diğe-

ve.sa.7.sü.4'de

Grupçu ve ilkesiz tavırlar kime hizmet ediyor ?

TÖB-DER Tunceli seçimleriyle ilgili haberimizden de anlaşılacağı gibi, Halkın Yolu'ndan "Üç Dünya Teorisi"ni reddeden arkadaşlar (Yurtsever Anti-faşist Öğretmen) bu seçimlerde Yurtsever Devrimci Öğretmenlere karşı "Devrimci Öğretmen" grubuyla ittifak yapmışlar ve bu tavırlarıyla da faşizme ve sosyal-faşizme karşı kararlı bir mücadele yürüten öğretmenlerin yönetime gelmesini engellemişlerdir.

Bu arkadaşların buna benzer tavırlarına değişik yerlerde, değişik biçimlerde rastlamaktayız.

Böyle bir tavır, en kısa tanımıyla, ilkesiz, gayri-siyasi bir tavırdır. Bu arkadaşlar kendi grup çıkarlarının korunması, geçici ve uzun dönemde devrimci mücadelenin gelişmesine hizmet etmeyen kazançlar elde edilmesi vb. gündeme geldiği zaman, her türlü siyasi ilkeyi bir kenara atmaktadırlar.

Genel olarak devrimci mücadele için, özel olarak da öğretmen mücadelesi için bütünlüklü siyasi tezler, platform ve program ortaya koymamış olanların, günlük siyasi tavırlarını ve ittifaklarını bu temelden kalkarak belirlemeyenlerin varacakları yer de bundan farklı olamaz zaten.

Bu durum genelde işçi sınıfının ve halkın, özelde de geniş öğretmen kitlelerinin mücadelesine ve örgütlenmesine zarar vermekte, güçleri bölmektedir. Faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadeleyi zaafa uğratmakta, tutarsız küçük-burjuva siyasetleri güçlendirmektedir. Sosyal-faşist ve reformist dernek ağalarına karşı mücadeleyi zayıflatmaktadır.

Bu arkadaşlar bu ilkesiz tavırlarının özeleştirisini yaparak düzeltmedikleri takdirde, bundan proleter devrimciler ve halk güçleri zararlı çıkacaktır.

Baskı ve sömürüye karşı mücadelenin her adımı PTT emekçilerini daha güçlü kılacaktır

Faşist diktatörlük derinleşen ekonomik bunalımının faturasını, gittikçe ağırlaşan koşullarla, emekçi halk kitlelerine ödetiyor. PTT emekçileri de bu faturanın dayanılmaz bir yaşama ittiği kesim içindedir.

Can güvenliğinden yoksun olarak, günde 10-12 saat çalıştırılan PTT emekçilerine çok az ücret ödenmekte, sendika kurmalarını engellemek amacıyla memur statüsüne konmaktadırlar. Kötü koşullar altında çalıştırıldıkları halde, onlardan daha hızlı, daha randımanlı iş verimi istenmektedir. PTT emekçilerine fazla mesai ücreti olarak brüt 10 TL, arazi harcırahı olarak da 50 TL. verilmektedir. Bir kilo pırasanın 15 lira olduğu bu pahalılıkta, bu gülünç ücretler, PTT emekçilerinin üzerindeki insafsız sömürüyü göstermeye yetip artıyor.

Tüm PTT emekçilerinin, mücadeleleri sonucu 1973 yılında söküp aldıkları yemek hakları, yıllarca verilmemiştir. Bu hak, ancak bir kısım PTT şubelerinde yeni mücadeleler sonucu alınmıştır.

Bir İktisadi Devlet Kuruluşu olan PTT, halkın değil, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının hizmetindedir. Onların haberleşme aygıtı olarak iş görmektedir. Bu nedenle, bütün il, ilçe ve köylerde telefona çok daha fazla gereksinme duyulduğu halde, bu durum gözönüne alınmamakta, egemen sınıfların işine gelen haberleşme bağlantıları gerçekleştirilmektedir. Onların emperyalizmle işbirliği anlaşmalarını daha hızlı ve daha "sağlam" yapmalarını sağlamak için, PTT teleks santrallerinin yapımı ön plana alınmakta, geliştirilmektedir.

Kırsal alanda yapılan telefon hattı çekme işinde çoğunlukla mevsimlik işçi çalışmaktadır. Çok ağır koşullarda çalıştırılan bu işçilerin sendikalara girmeleri de türlü oyunlar ve tehditlerle engellenmektedir. Öte yandan PTT teknik elemanları, mevsimlik işçilere karşı polis gibi kullanılmak istenmekte, buna zorlanmaktadırlar.

Faşist diktatörlüğün fabrikalarda, tarlalarda, devlet kurumlarında çalışan emekçilere ve okullardaki öğrencilere karşı sürdürdüğü baskı ve sömürünün bir parçası olan bu uygulamalar, PTT emekçilerinin gün gün gelişen mücadelesini engelleyemeyecektir.

Kayseri'de, tüm çalışanların grevli - toplu sözleşmeli sendika hakkı konusunda bir toplantı yapıldı

Geçtiğimiz günlerde Kayseri TÖB-DER Şubesi Salonunda bir toplantı düzenlendi. Toplantının konusu "Tüm Çalışanların Grevli, Toplu Sözleşmeli Sendika Hakkı için Verdikleri Mücadele" idi.

Toplantı proleter devrimcilerin ülke çapında başlattıkları mücadelenin bir parçasıydı. Toplantı ilanını gazetemiz Halkın Kurtuluşu'ndan duyan Ankara, Bolu, Maraş illeri Yurtsever Devrimci Öğretmen temsilcileri ve Niğde, Kayseri il ve ilçelerinden yurtsever devrimci öğretmenler toplantıya katıldılar.

Toplantıda söz alan ilk konuşmacı arkadaş, öğretmen mücadelesinin geçmişini, geçmişteki olumlu ve mücadeleci yanların bugünkü revizyonist yöneticiler tarafından nasıl yok edildiğini anlattı.

Bu arada POL-DER Kayseri Şubesi ve Gıda-İş Sendikasının toplantıya gönderdikleri başarı mesajları okundu.

İkinci konuşmacı arkadaş, öğretmenlerin bugün içinde bulundukları durumu, sendika ve grev hakkının gerekliliğini, bu hakkın ancak militan mücadele ile alınabileceğini anlattı. Daha sonra bugünkü TÖB-DER yöneticilerinin, örgütü bölmek için giriştikleri iğrenç oyunları ve hain emellerini teşhir etti.

Bu konuşmadan sonra grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı için mücadele konusunda tartışma açıldı. Diğer illerden gelen arkadaşların da konuşmaya katılmalarıyla konu geniş boyutlarıyla tartışıldı.

Daha sonra Kayseri İlkokul Öğretmenleri Sağlık Sosyal Yardım Sandığı temsilcisi arkadaş, sosyal-faşistlerin sandık yönetiminde olmalarından yararlanarak öğretmenlere nasıl zulüm uyguladıklarını anlattı.

Çağdaş Hukukçular adına söz alan arkadaş, öğretmenlerin ve tüm çalışanların grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı mücadelesinin yanında olduklarını belirtti.

Toplantıya katılan öğretmenler grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı mücadelesini militan bir şekilde sürdürmeyi kararlaştırdılar.

TÜM-DER İskenderun şubesinde panel düzenlendi

9 Nisan 1978 Pazar günü, TÜM-DER İskenderun Şubesi'nde "Memurlara GREVLİ TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI militan mücadele sonunda alınacak" adlı panel düzenlendi.

700'e yakın memur, öğretmen, teknik eleman ve gencin katıldığı toplantı, TÜM-DER Şube Başkanı Ali Bahar'ın açış konuşmasından sonra devrim şehitleri için saygı duruşuyla başladı.

Ali Bahar konuşmasında, buraya hakim sınıflara yalvarmak için toplanmadıklarını, bu toplantının mücadelede atılan yeni bir adım olduğunu söyledi. "Grevli Toplu Sözleşmeli Sendika Hakkı"nın mücadele bayraklarının 1 Mayıs'ta doruklara erişeceğini belirterek, tüm kitleye "1 Mayıs'ta miting alanlarına" çağrısını yaptı.

Daha sonra konuşan bir memur arkadaş, dünyadaki ve Türkiye'deki sendikaların evrimini anlattı. Türkiye'de sendikal hareketin bugünkü durumunu açıklayarak CHP reformizmini teşhir etti. Sendika hakkının militan mücadeleyle alınacağını belirtti.

Topluluğun coşkun haykırışları ve alkışlarıyla süren toplantıda, bir başka arkadaş, sendika ağalığı konusu üzerinde durdu. Faşist, sosyal-faşist ve reformist sendika ağalarının işçileri nasıl sattıklarını örneklerle sergiledi.

Konuşmalardan sonra toplantı bitti ve topluluk ant içtikten sonra, 1.Mayıs marşıyla caddelere aktı.

TÖB-DER Nazimiye şubesi seçimlerini Yurtsever Devrimci Öğretmen grubunun içinde bulunduğu liste kazandı

17 Eylül 1977'de yapılan TÖB-DER Tunceli-Nazimiye Şubesi'nin Kongresinde Kürt milliyetçileri yönetime gelmişti. Bu tarihten itibaren TÖB-DER Nazimiye Şubesi kumar oynanan, içki içilen ve sadece küçük bir zümrenin yararlanabildiği bir lokal haline geldi. Bu durum da yönetim kuruluna seçilenlerin kısa zamanda tecritini sağladı.

Tabanda olağanüstü kongre isteklerinin çoğalması üzerine Yurtsever Devrimci Öğretmen grubu ve Devrimci Öğretmen Direnişi grubu olağanüstü kongre için imza topladı. Olağanüstü kongre için yeterli sayıda imzanın toplanmasından sonra, Yurtsever Devrimci Öğretmen, Devrimci Öğretmen Direnişi, Devrimci Demokrat Öğretmen ve Yurtsever Anti-faşist Öğretmen grupları seçim için ittifak kararı aldılar.

16 Nisan 1978 tarihinde yapılan kongreye Kürt milliyetçileri katılmadılar. Yurtsever Devrimci Öğretmen, Devrimci Öğretmen Direnişi, Devrimci Demokrat Öğretmen ve Yurtsever Anti-faşist Öğretmen gruplarının oluşturduğu Devrimci Demokrat Birlik listesi Kongreye katılan tüm öğretmenlerin oyunu alarak yönetime geldi.

Ayrıca kongrede TÖB-DER Genel Merkezi'nin çeşitli anti-demokratik uygulamalarını protesto eden kararlar alındı.

TÖB-DER Çorum şubesi seçimlerini Yurtsever - Devrimci Öğretmenler kazandı

29 Nisan'da yapılan TÖB-DER Çorum Şubesi seçimlerini Yurtsever Devrimci Öğretmenler kazanmıştır.

1976 yılında yapılan seçimleri Devrimci Öğretmen grubundan bir öğretmenin oluşturduğu liste kazanmıştı. Seçimlerden bir ay sonra Yönetim Kurulu üyesi 4 öğretmen Yurtsever Devrimci Öğretmen grubunun platformunu benimsedi. TÖB-DER Çorum Şubesinde toplantı ve seminerler yapılmaya başlandı. Bu durum reformistleri ve revizyonistleri tedirgin etmeye başladı. Yönetim Kurulunda bulunan ve "Devrimci Öğretmen" grubundan olan kişi, bu tedirginliği Yönetim Kuruluna karşı örgütlemeye çalıştı. İmza toplanarak olağanüstü genel kurul istendi. Yapılan olağanüstü seçimleri DÖ-TSİP-CHP karması liste kazandı.

1977 seçimlerinde de yönetim TİP-TSİP ittifakına geçti.

29 Nisan'da yapılan seçimlere ise 4 grup katıldı: Devrimci Öğretmen, TİP-TSİP ittifakı, Birlik Dayanışma-CHP ittifakı ve Yurtsever Devrimci Öğretmen... Yapılan seçimlerde Devrimci Öğretmen grubu 44, TİP-TSİP ittifakı 85, Birlik Dayanışma-CHP ittifakı 87 ve Yurtsever Devrimci Öğretmen grubu 88 oy aldı.

Tavşanlı okullarından müstahdemler

Biz Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı Tavşanlı okullarında müstahdem olarak çalışan emekçileriz. Çoğumuz 13, 14 ve 15'inci dereceden maaş alan ve geçim sıkıntısını en çok hisseden Türkiye'nin dar gelirli insanlarıyız.

Okullarda yeterli müstahdem bulunmadığından günde 12 saat çalıştırılırız. Tüm çalışanların hakkı olan hafta sonu tatili bizlere tanınmaz. Fazla çalıştığımız halde mesai verilmez. Çoğu kez horlanır, küçük görülürüz. Bizlere özel işlerini yaptırmak isteyenler olur.

Bütün bunlar yetmiyormuş gibi, 13 Mart 1975 tarih ve 15176 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan Bakanlar Kurulu kararnamesine dayanarak okullarda hırsızlık oluyor gerekçesiyle gece nöbet tutmamız istenilmektedir. Yani gece bekçiliği istenmektedir. Fakat bunu nasıl yapacağımız belli değildir. Can güvenliğimizin tehlikeye girmesi pahasına okulun korunması istenilmekte, bizlere silah verilmemekte ve eşyaların güvenliği, insanların güvenliğine tercih edilmektedir. Bu durum karşısında dinlenecek, eşimize, çocuklarımıza ayıracak vaktimiz kalmamaktadır. Kölelik devrinden kalma bir anlayışla çalıştırılmaktayız. Bu durum yalnız Tavşanlı'da değil, tüm Türkiye'de var olan bir gerçektir. Bütün hükümetler biz halktan yanayız demekte, fakat sorunlarımıza eğilmemektedirler.

Bizler hakkımız olan aşağıdaki taleplerimizi kamuoyuna duyurur, tüm müstahdemleri bu hakların kazanılması doğrultusunda mücadeleye çağırırız.

1- İşgünü 8 saat olmalıdır.

2- Fazla çalışmalar için mesai verilmelidir.

3- İki günlük hafta sonu tatil hakkımızı kullanmalıyız.

4- Grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı verilmelidir.

5- İnsanca yaşamamızı sağlayacak maaş verilmelidir.

6- Kol emekçisi olduğumuz halde memur sayılmaktayız. Statümüzün belirlenmesi.

Sinop cezaevinde katliamlara bir yenisi daha eklendi

Faşist diktatörlüğün cezaevleri içinde işkence ve zulmün simgesi haline gelmiş olan Sinop Cezaevinde 19 Nisan günü bir mahkum daha katledildi.

Öldürülen mahkum, lağım çukurunda boğazına kadar pislik içinde angarya işinde çalıştırılanlardan biri idi. Üç gün ölü gibi yatan arkadaşımız doktora dahi gösterilmeden ölüme terk edilmiştir. Bu olay hükümlü ve tutukluların her türlü insanlık dışı, zor, çekilmez yaşantılarının doğal bir sonucudur.

Siyasi mahkumların önderliğinde başlatılan açlık grevine diğer mahkumların da katılmasıyla, zulme karşı mücadele geniş boyutlara ulaştı.

SİNOP CEZAEVİ MAHKUMLARI

1 Mayıs Mahallesi halkının mücadelesi sürüyor

1 Mayıs Mahallesi halkı, zorunlu olarak gelip yerleşen yoksul halktan oluşuyor. Faşist diktatörlüğün bura halkına yaptığı baskılara karşı kararlı olarak mücadele eden halka azgınca saldırıldı. Burada yapılan evler dört kez yıkıldı. Ama halk bundan yılmadı. Son yıkım olan 2 Eylül'de herkesin bildiği kitle katliamı yapıldı. On bir kişi öldürüldü, yüzlercesi yaralandı, yüzlercesi gözaltına alındı, 7000 ev yıkılıp yerle bir edildi. Ama halk yılmadı. Faşist diktatörlük halka saldırarak, evlerini yıkarak yıldıramadı.

Bunun yerine 1 Mayıs Mahallesi halkını yıldırabilmek için yeni yöntemler geliştirildi.

Bazı küçük-burjuva siyasetlerin hareketleri, faşist diktatörlüğün 1 Mayıs Mahallesi halkının kararlı mücadelesini kırabilmesi için olanak sağladı. Beş işçinin katledilmesi ile birlikte, faşist diktatörlük 18 Mart'ta binlerce polis, yüzlerce jandarma, on büyük cemse, 12 panzerle 1 Mayıs Mahallesine saldırmış, 80 kişiyi gözaltına alarak, günlerce işkence yapmıştır. Bunlardan beş kişi hâlâ sorgusuz, sualsiz tutuklu bulunmaktadırlar. Ve bunun ardından sürekli jandarma beklemektedir. Ayrıca, polis sürekli operasyonlar düzenleyerek halkı yıldırmak ve bölmek istiyor. Bunu başarabilmek için de, 1 Mayıs Mahalle halkı içerisinde tarafsız unsurları kazanmaya çalışıyor.

Faşist diktatörlüğün bu yoğun saldırısı 1 Mayıs Mahallesi halkının kararlı mücadelesini durduramadı. Aksine onların faşist diktatörlüğe karşı kinleri bir kat daha artmıştır ve artmaktadır. 1 Mayıs Mahallesi halkı tüm provokatörlere ve saldırılara karşı direnerek, 1 Mayıs Mahallesinin sorunlarıyla ilgilenebilmek için 23 Nisan'da kendi önderlerini seçerken, faşist diktatörlük, 1 Mayıs Mahallesini basarak seçimi engelleyip dört arkadaşımızı gözaltına aldılar. Aynı gün saat 17.00 sıralarında 600'den fazla jandarma ve polis 1 Mayıs Mahallesinin etrafını sardı. Geniş bir arama yapıp, 17 arkadaşımızı gözaltına aldılar. Aynı gün gözaltına alınanların sayısı 21'e yükselmiştir. Bunların 11'i beş gün işkenceye maruz bırakıldı. Hiçbir suç unsuru bulamadıklarından serbest bırakmak zorunda kaldılar. Ama serbest bırakıldıktan bir saat sonra, daha güçlü bir baskın düzenleyerek beş kişiyi daha gözaltına aldılar. Ancak faşist diktatörlük şunu iyi bilmelidir ki, 1 Mayıs Mahallesi halkının kararlı mücadelesini hiçbir güç durduramayacaktır.

1 MAYIS MAHALLESİ HALKINDAN DEVRİMCİLER

Kayseri cezaevinden: Mahkumlara özgürlük

Bizler, Kayseri Cezaevindeki devrimci mahkumlar, diğer mahkumlarla birlikte, infaz yasasının lehimize genişletilerek ve yanında genel af ile birlikte çıkması için 3 günlük uyarı niteliğinde açlık grevine gittik. Eylem karşısında Cezaevi İdaresi devrimciler üzerindeki baskıyı daha da yoğunlaştırdı. Ziyaretçilerle görüşlerimizi kıstı, diğer mahkumlarla olan bağlarımızı tamamen kopardı, görevli gardiyanların dışında kalan gardiyanların kısım kapısına yaklaşmasını yasakladı. Savcı ve Müdür, üç kişiyi İdareye çağırarak, "Yakında 5 yıllık af çıkacak. Herhangi bir eyleme girmeyin, infazınız yanar, yarı açığa gidemezsiniz" gibi yalan ve tehditlerle eylemi engellemeye çalıştılar. Fakat bütün bu engellemelere rağmen, kadınlar koğuşunda kalan devrimci kadınların da katılmasıyla, eylem kararlı ve tutarlı bir şekilde sürdürüldü.

Faşist üsteğmen Doğanşehir halkını yıldıramaz

İlçemizde şimdiye kadar son bir yıl içinde çıkan bütün olayların sorumlusu ve tezgahlayıcısı faşist üsteğmen Orhan Kayatürk'tür. Bu azılı faşist şimdiye kadar halka saldırmış, yolları kesip arabalarda rastladığı demokrat devrimci kişileri öldüresiye dövmüş, kadınlara, kızlara alçakça küfürler etmiştir. Bundan birkaç hafta evvel de yine kendisinin ve Belediye Reisinin tezgahladığı bir saldırıda bir devrimci arkadaşımız bıçaklanmış, birçok lise öğrencisi okulun penceresinden atılmış ve yine birçoğu da yaralanmıştır. Üstelik bunlar da yetmiyormuş gibi, rastladığı öğrencileri ve halktan kişileri tehdit etmeye, onları korkutmaya çalışmıştır. Hatta daha da ileri giderek Milli Güvenlik derslerine girdiği Lisede birçok öğrenciye silah çekmiştir.

28 Mart günü okullarına giden liseli devrimci öğrenciler, okulda öğrenci olmayan sivil faşistlerin de bulunduğunu görmüşlerdir. Aradan biraz zaman geçip, faşist üsteğmen Orhan Kayatürk'ün de okula gelmesiyle birlikte sivil faşistler devrimci öğrencilere koltuk vurmaya ve marş söylemeye başlamışlardır. Devrimci öğrenciler ise bunlara boyun eğmemiştir. Faşistlerin dövüldüğünü, devrimci öğrencilerin onlara karşı yılmadan direndiğini gören faşist üsteğmen, bunları görünce küplere binmiş, gözü dönmüş köpekler gibi devrimcilere saldırmış ve onlara silahını çekip ateşlemiş, bir yandan da sivil faşistleri devrimci öğrencilerin üzerine saldırtmış ve taşlattırmıştır. Devrimcilerin bundan da yılmadığını gören faşist üsteğmen faşistleri okula doldurmuş ve okulun kapısına silahını çekip durmuş, devrimci öğrencileri okula sokmamıştır. Üstelik okulun camlarını da hususi kendisi kırmıştır. Bu arada okula gelen jandarmaları ve polisleri de devrimci öğrencilerin üzerine saldırtmıştır. Polis ve jandarma işbirliğiyle devrimciler coplanmıştır. Birçok devrimci kız arkadaşa ise ağıza alınmayacak, adice küfürler savurmuştur.

Okulda kalan faşistler, jandarmaların da desteğiyle okulun arka tarafından kaçmayı başarmış ve çarşıya inmişlerdir. Faşistlerin Adliye binasının önüne gelip slogan atmaya başlamalarıyla birlikte, halk düşmanı faşist üsteğmen onları korumuş ve jandarmalarına halkın üzerine saldırmalarını emretmiştir. Jandarmalar halkı çarşıda kovalayarak dipçiklemişlerdir. Bu kadarı da yetmezmiş gibi, devrimci öğrencileri çarşıda tek tek toplayarak, karakolda iyice dövmüş ve onlara bundan böyle her zaman, sürekli böyle yapacağını söylemeyi ihmal etmemiştir.

Ama, değil faşist üsteğmen, faşist diktatörlük bile Doğanşehir halkının ve gençliğinin mücadelesini engelleyemeyecektir. Doğanşehir'in yurtsever halkı ve gençliği, bugünkü olayları püskürttüğü gibi, bundan sonra önüne çıkacak olan engelleri de yıkacak ve ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ yolundan hızla ilerleyecektir.

Faşist terör Kümbetli köyü halkını sindiremez

Köyümüz Kars'a 6 km. uzaklıktadır. Son günlerde faşistler, köyde ve çevrede baskı uygulamaya, halkı sindirmeye özel bir çaba gösteriyorlar. 18 Mart günü faşist muhtar ve uzman çavuş ev ev dolaşıp gençleri toplamışlar, karakola çekmişler. Durumu öğrendiğimizde karakola gittik. Gerekçe olarak, "Yürüyüş yapacaklardı. Halkı camiye sokmuyorlar" deyip bizi kovdular. Faşist çavuş iki gün arkadaşlara işkence yapmış. Köy halkı bu durumu nefretle karşıladı. Evlatlarına sahip çıkıp şehre, Adliye'ye gitti. İlk mahkemede düzmece şahitler ifadelerini değiştirdi. Daha önceki ifadeyi muhtar ve çavuşun zorla verdirdiğini söyledi. Gençler serbest bırakıldı.

Bütün bu baskılar Kümbetli köyü halkını yıldıramaz.

KÜMBETLİ KÖYÜNDEN BİR GRUP DEVRİMCİ

Yeni vergi yasası: Esnaf ve zanaatkâr üzerinde katmerli sömürü

Yeni vergi yasalarına göre bütün küçük esnaf ve zanaatkarlar defter tutmak zorundadır. Gelir Vergisi beyannamesi doldurarak buna göre vergiye tabi olmak durumundadırlar. Ayrıca dükkanlar arasındaki sınıf farklılıkları ortadan kaldırılarak birkaç şehirde şubeleri olan süper marketlerle bir mahalle bakkaliyesi aynı kategoriye sokulmaktadır.

Ülkemizde özellikle büyük şehirlerde yoğun olan küçük esnaf ve zanatkarlar vardır. Bunlar küçük burjuva sınıfındandır. Komprador kapitalizm esas olarak ülkede hakim üretim ilişkisi olduğu için ve bunun karşısında emekçiler sürekli yoksullaştığından bu küçük esnaf ve zanaatkarlar yarı-proleter durumundadırlar. Bunlar çok ağır şartlar altında çalışmaktadırlar. Bir mahalle bakkalı olarak ben kendimden örnek vereyim. Biz sabahın erken saatinde kalkar, dükkanı açarız. Günde yaklaşık 15 saat çalışırız.

Yeni vergi yasaları birtakım isimler altında değişik görünümlerde ortaya çıkıyor. Çalışanların günlük ihtiyaçlarına dahi vergi koyan faşist diktatörlük, emekçi halktan aldığı vergilerin büyük bir kısmını patronlara vergi iadesi, ihracat ve ithalat kredisi olarak vermektedir.

CHP hükümeti almış olduğu "önlemler" ile kimlerin yararına çalıştığını, kimlerle uzlaştığını açıkça ortaya koymaktadır.

YURTSEVER DEVRİMCİ BİR ESNAF

Suudi Arabistan'da çalışan bir işçiyle röportaj

H.K- Çalıştığın işyerinin adı nedir?

İşçi-DAHMAN'da DC-22 Pilipi Ozman adında bir Alman firmasıdır. Suudi Arabistan'ın DAHMAN şehrindedir.

H.K -İşyerinizde mücadelenizden bir örnek verir misin?

İşçi-Vereyim. Bize çok kötü muamele ediyorlardı. Anlatmayla bitmez kardaş. Dayanamadık gayri. Hayrettin adında bir arkadaş vardı. Temsilci seçtik ve yemeğimizin yenir hale gelmesi için, başka haklarımız için direndik. İşveren emretti. Hayrettin arkadaşımız işkenceye, 10 gün de nezarete atıldı. 1000 kişi direniyorduk. Önceki haklarımızın yanında en başta Hayrettin'i serbest bırakın maddesini ekledik. Üç gün oldu. 600 kişiyi pasaportunuz sahtedir diye yurt dışı ettiler.

H.K -Arap Emniyeti'nin tavrı ne idi?

İşçi-Onlar mı? Onlar patronun iti. Bir albay çok kabadayıydı. Silahını üstümüze doğrulttu. Bağrımızı açtık "vur" diye üstüne yürüdük. Geriledi. Kaçtılar, alayı da. İşçiler bir oldumu ne dayanır ki?

H.K -Türk Konsolosluğu'na başvurmadınız mı?

İşçi-Vurmaz olur muyuz hiç. Haber verdik. Konsolosluk'tan biri "yetkili" diyorlardı geldi. Bize önce bağırdı çağırdı. Bizim diretmemiz üzerine aynen şöyle dedi, "Siz kurum tarafından gelmediğinize göre herhangi bir hakka sahip değilsiniz. İşveren istediği zaman ve istediği şekilde sizi kovabilir". Adam sanki Almanın patronuna satılmış. Onun yanını tutuyor.

H.K -"Kurum" İş ve İşçi Bulma Kurumu olsa gerek. Peki sizi kim gönderdi?

İşçi-Bu kurum, İş ve İşçi Bulma Kurumu'dur. Doğru. Ama bak bizim pasaporta nasıl bir kaşe basmış! Kendin oku. "İş sözleşmesi kurumumuzca tasdik edilmemiştir. Hariçten geçimini temin etmiştir." Pasaport işlemi dediğin böyle olur. Devletin bir kurumu bizi ne şartlarla satıyor görüyon mu?

Daha bu işyerinde çok mücadeleler oldu.

Demokrasinin böylesi

Ağrı'nın düşman işgalinden kurtuluşunun 60. yıldönümü münasebetiyle halk bir gece hazırladı. Eğlence programına Atakan Çelik ve Nizamettin Arıç'ı davet etti. Topluluğu oluşturan halkın % 98'i ana lisanı olan Kürtçe türkü istedi. Kürtçe türkü okudu diye sanatkârlar hakkında soruşturma açıldı. Aynı zamanda geceyi izleyen Gençlik ve Spor Bakanı Yüksel Çakmur suratını asarak geceyi terketti.

Demokrasi maskesini kullanan ve bakan koltuğunda oturan biri böyle bir ırkçılık kapıyor. Bunlar ya demokrasiyi bilmiyorlar, ya da demagoji yapıyorlar. Sayın Çakmur bir halkın dilini yasaklamaya çalışıyor. Sayın Çakmur sana soruyorum: Bu halk memleketi kurtarmak için düşmanla savaşırken hangi dilde konuşuyordu?

DAGDEVİREN

POL-DER Ankara şubesi yönetim kurulu bildirisi:

Bizler, olayların içinde bulunan insanlar olarak, hakim sınıfların halka yaptığı saldırıyı çok yakından görüyoruz. Gördüklerimiz bizi halkımızın yanında tavır almaya zorluyor. Bizi halkın yanında görmekten rahatsız olan hakim sınıfların savunucuları çeşitli demagojilerle bize saldırıyorlar.

POL-DER ve üyeleri akla hayale gelmeyen yalanlarla yıpratılmakta, işkenceci olarak halka tanıtılmaya çalışılmaktadır. Faşistler, demagojilerin bir devamı olarak, "işkenceleri protesto" mitinginde kanlı gömlekler giyiyorlar. Onlara şunu sormak gerekir: Yurtseverler, sizin kafadarlarınız tarafından işkencehanelerde katledilirken neredeydiniz? Neden bir insanlık suçunu işleyen ülküdaşlarınıza alkış tuttunuz? Çünkü yaşamak için sizlerin kan içmeye ihtiyacınız vardır. Yaptıklarınızı saklamak için kullandığınız yöntemlerden biri de yalan söylemektir.

Bize sürekli küfür ettiğiniz Hergün gazetenizin yazarı Necdet Sevinç "Ülkücüye Notlar" adlı kitabında şunları yazıyor: "Yalan, propagandanın önemli araçlarından biridir." Ve siz bu ilke uyarınca, ağır makinalı tüfeklerle yakalanan 2 MHP'li ve 2 Ülkü Ocaklı'nın sizle ilgisi olmadığını söylüyorsunuz. Hem de milyonlarca insanın gözünün içine baka baka.

Halka yapılan saldırıların bir kısmı POL-DER'e ve onun üyelerine karşı da tezgahlanıyor. İstanbul Şubemizden sonra Konya Şubemiz de bombalandı. Faşist militanlar yiğit arkadaşımız Ahmet Şahin Gülgüner'i karargâhları olan Atatürk Öğrenci Sitesinde vurarak katlettiler. MHP milletvekillerinin kendisine silah çektikleri arkadaşımız Orhan Karamanoğlu bir süre sonra Ülkü Ocakları'nın Hasret dergisinde çalışan bir faşist tarafından ağır yaralandı.

Adana'da yapılan bir miting sırasında gözaltına alınan kızlara sarkıntılık yapan görevlilere engel olmaya çalışan üyelerimiz onlar tarafından saldırıya uğradılar. Malatya'da halkı kışkırtan naylon Pol-Bir örgütünün başkanına engel olmak isteyen şube başkanımız görevden alındı. Pol-Bir adlı besleme örgütün militanları üyelerimize birçok yerde saldırıyorlar.

Faşist yalanlar, savcı ve emniyet müdürünün elindeki silahların, Kahramanmaraş'ta Ülkü Ocaklı faşistlerde yakalandığını gizleyemez.

Biz, bize yapılan bu saldırıların emekçi halkımıza yapılanlardan ayrı olmadığını biliyoruz. Yurtsever Savcı Doğan Öz'ü, Doçent Server Tanilli'yi, İstanbul Üniversitesi, Ankara Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisi öğrencilerini katletmeye yönelik çabalar bizim acısını yüreğimizde hissettiğimiz iğrenç saldırılardır.

Bizler bu şartlar altında kurtuluşumuzun halkımızın kurtuluşundan ayrı olmayacağının bilincindeyiz.

Faşizme karşı savaşmak insanlık görevidir!

İŞÇİ KÖYLÜ MEKTUPLARINDAN SEÇMELER

● SUNGURLU'lu devrimci kadınlar, kadınlar katılmadan devrim olamayacağını vurguluyorlar ve kadınların ve emekçi halkın kurtuluşunun UDHD mücadelesi nin kesintisiz olarak sürdürülmesi sonucunda gerçekleşecek olan sosyalist toplumda sağlanacağını söylüyorlar. Mektuplarında "Üç Dünya Teorisi"nin kadınların kurtuluşunu da yasakladığını belirten devrimciler, bu konuda şunları yazıyorlar: "Üç Dünya Teorisi" savunucuları, farklı toplumsal sistemdeki ülkelerin gelişmesinde bir engel olan hakim sınıfları devrimci göstererek, devrimin yüce görevini işçi sınıfının ve onun partisinin elinden alıp Türkeşlere, Demirellere, Koçlara, Sabancılara veriyorlar.

Proleter devrimci siyaseti benimsemiş kadınlar olarak revizyonist "Üç Dünya Teorisi" ni reddediyor ve Marksizm-Leninizmin yüce öğretisini kendimize bayrak ediniyoruz."

● DENİZLİ Cezaevinden 250 hükümlünün ortak görüşlerini içeren mektupta, hükümlüler, faşist diktatörlüğün zindanlara doldurduğu bütün hükümlü ve tutuklular için infaz kanunun kapsamının genişletilmesi ve genel af taleplerini dile getiriyorlar.

● GÖRELE'li Halkın Kurtuluşu siyasetini savunan devrimciler "halkımızın bağımsızlığı ve mutluluğu için üzerimize düşen görevlerin bilincindeyiz ve bu görevleri yerine getirmek için mücadelemizi sürdürüyoruz" diyorlar. Devrimciler ayrıca topladıkları parayı Halkın Kurtuluşu gazetesine bağış olarak gönderdiklerini de belirtiyorlar.

● İNEBOLU'dan yazan Halkın Kurtuluşu siyasetini savunan devrimciler, faşist terörün sivil faşist çetelerin desteğinde yoğunlaştığını belirtiyorlar ve şunları söylüyorlar: "Ülkü Ocaklı faşist sürüleri daha önce birkaç devrimci arkadaşa saldırdılar. Devrimciler bu faşist saldırganlara gerekli dersi verdiler. Gerileyen faşist sürüleri, daha sonraki günlerde bir kitapçı dükkanıyla iki kamyonun camlarını kırdılar. Faşistlere karşı mücadelemizi diğer siyasetlerden devrimci arkadaşlarla birlikte sürdürüyoruz. Hiçbir faşist güç mücadelemizi engelleyemeyecektir."

● ÇORUM Kapalı Cezaevinden bir işçi, mahkeme dönüşü faşistlerin saldırısına uğradığını yazıyor ve şöyle diyor: "Faşistler halkı yalanla ve iftirayla, kendi pis emellerine alet etmeye kalkışıyorlar. Ama biz hayatın her alanında onlara karşı mücadelemizi sürdüreceğiz."

● ÇORUM Kapalı Cezaevinden 5 hükümlü şunları yazıyorlar: "Bizleri Bursa Cezaevinde çıkan isyandan ötürü buraya gönderdiler. Yataklarımızı, paralarımızı vb. eşyalarımızı sonradan göndereceklerini söylediler. Dilekçeyle başvurduk. Bursa savcılığı cevabında, isyanda cezaevinde olan hasarın bizim paralarımızla karşılanacağını bildirdi. Şunu iyi biliyoruz ki; hakim sınıflar ve onların uşakları, halkımızın hakkını gasbetmekten, halkımıza baskı, işkence yapmaktan başka birşey düşünmezler. Bu halk düşmanlarından ve onların faşist diktatörlüklerinden bütün halk bunların hesabını soracağız."

● GAZİANTEP'ten Halkın Kurtuluşu yanlısı bir devrimci, polis baskınını ve yapılan işkenceyi şöyle anlatıyor: "Bir gurup polis makineli tüfeklerle dükkana daldılar. 20-30 tane Halkın Kurtuluşu gazetesi bulunca, iğrenç küfürlerle bizi arabaya bindirdiler. Bıyıklarımızı çekerek, copla, demir çubukla vurarak yaptıkları işkenceyi karakolda, daha da arttırarak sürdürdüler. Her tarafımız yara bere içinde kaldı. Savcılığa gittiğimizde beni serbest bıraktılar. İşkenceci faşist polisler hakkında dava açtım ve bu arada işkence gördüğümü kanıtlayan doktor raporu aldım. Mahkemeye işkenceci polislerin sözüm ona tespiti için birkaç kez çağrıldım. Fakat hep başka polisler geldi. Hiçbir işkence beni Halkın Kurtuluşu saflarında mücadeleden alakoyamaz."

● PERTEK'li proleter devrimciler, Halkın Kurtuluşu gazetesini satarken polisin saldırdığını, bir arkadaşlarını alıp götürdüğünü yazıyor ve mektubu şöyle sürdürüyorlar: "Delil yetersizliği nedeniyle arkadaşımızı serbest bırakmak zorunda kaldılar. Sonuç olarak; ilçede şimdiye kadar açık olarak satılmayan gazetemizi sattık... Hiçbir güç bizi Halkın Kurtuluşu yolunda mücadelemizden alakoyamaz. Faşist diktatörlüğün halkımız ve yurtsever devrimci basın üzerindeki baskılarını şiddetle protesto ediyoruz.

Antep'te

* 1 Mayıs, Türkiye proleter devrimci hareketinin varmış olduğu bu aşamada bugün bütün ülke çapında proleter devrimcilerin önderliğinde kutlanacaktır

* Böyle bir kutlama işçi sınıfı ve emekçi halk üzerindeki revizyonist, reformist, oportünist burjuva etkilerin kırılmasının bir aracı olacak; 1 Mayıs, revizyonist-reformist sendika ağalığının tekelinden çıkarılacak ve gerçek devrimci özüne ve anlayışına kavuşturulacaktır. Böyle bakıldığında bu yılki 1 Mayıs kutlamaları bir dönüm noktası olmalıdır.

* 1 Mayıs'ın işçi bayramı olarak yasallaşması için mücadele yükseltilmeli, önemli adımlar atılmalıdır.

* 1 Mayıs 1977 Taksim katliamının sorumlularından hesap sorulması yolunda mücadele yükseltilecektir.

Proleter devrimciler kampanya boyunca yoğun bir ajitasyon ve propaganda faaliyetine giriştiler. Bütün birimlerde, mahallelerde, kahvelerde, derneklerde kitle toplantıları düzenlediler. Kadın yoldaşlar ev ev dolaştılar. Düztepe çamlığında davullu, zurnalı folklor gösterilerinin yer aldığı toplantılar, propaganda çalışmaları düzenlendi. Antep'in bütün duvarları yazılar ve sloganlarla donatıldı. Proleter devrimciler, Halkın Kurtuluşu'nun özel sayısını dağıttılar. Şehir merkezinde, mahallelerde 30 bin bildiri dağıtıldı. Faşistlerin etkin olduğu Karşıyaka'da işçilerin ve kadınların da katıldığı 300'ü aşkın topluluklarla militan bir şekilde bildiriler dağıtıldı. Gazete satışları sırasında yoğun bir propaganda faaliyeti sürdürüldü.

Faşist diktatörlük proleter devrimciler üzerine azgın bir baskı uygulamaya girişti. Afişlerin bir kısmına el kondu. İzin verilmedi, tehditler savruldu. Proleter devrimcilere silahlı saldırılar düzenlendi. Yazı yazarken yakalanan bir devrimciye üç gün işkence yapıldı. Engelleme işine revizyonistler de canla başla katıldılar. Yazıları silmeye, afişleri kapatmaya giriştiler. Bu karşı-devrimci koro, "olay çıkacak bomba atılacak" vb. türden bozguncu bir karşı-propaganda yürüttü.

Proleter devrimciler geçen seneki faşist provokasyonun derslerinden ve bu sene yine provokasyon hazırlıklarının varlığından hareketle; muhtemel bir provokasyonu engellemek üzere titiz bir faaliyet yürüttüler. Onlar bu yolda şu anlayışla hareket ettiler: Provokasyon tek başına askeri ve teknik tedbirlerle önlenemez. Ancak kitlelerde siyasi bir uyanıklığın sağlanması, kitlelerin ve safların bu konuda eğitilmesi ve bu temel üzerinde sağlanan bir disiplinin hayata geçirilmesi ile provokasyon önlenebilir, boşa çıkarılabilir.

Antepli proleter devrimciler bütün birimlerde, işyerlerinde, fabrikalarda, derneklerde, semt ve mahallelerde toplantılar yaptılar. Önceden miting görevlileri saptadılar. Önlemleri ve görev bölüşümünü planlayıp tartıştılar. Görevlilere kırmızı görevli önlükleri hazırlandı. Bunlar görevlilere ancak miting sabahı dağıtıldı. Böylece görevlilerin arasına başkalarının sızması engellendi.

Tertip komitesi, ortayolculara çağrı yapmamak eğilimindeydi. Proleter devrimciler bu tavrı eleştirdiler. Tertip komitesi bu kez de onlara söz hakkı vermeyeceğini söyledi. Proleter devrimcilerin uyarısı ve kararlı tutumu karşısında bunu da değiştirmek zorunda kaldılar.

Baş.ta.sa.8'de

1 MAYIS GÜNÜ, COŞKUN BİR MÜCADELE VE EYLEM GÜNÜYDÜ

1 Mayıs sabahı erken saatlerde Antep YDGD hazırlamış olduğu folklor ekibiyle ve toplanan üyeleriyle derneğin önünde halaylar çekerek, gelecek yürüyüş kollarını karşılamaya hazırlanmıştı.

Karşıyaka, Ünaldı, Boşgör ve Düztepe'de ayrı ayrı gruplar, davul-zurnalarla, folklor ekipleriyle önceden kararlaştırılan yerlerde toplandılar. Marşlar, türküler söyleyerek, sloganlar bağırarak, halaylar çekerek, mitinge çağrılar yaparak kızıl flamalarla semtlerini dolaştılar. Dolaştıkça kalabalıklaşıp 4 ayrı koldan YDGD'ye doğru yürüyüşe geçtiler. Çimse-İş Sendikası, Veliç İplik Fabrikası, Guteks İplik Fabrikası işçileri, Yurtsever Devrimci Öğretmenler flamalarını açıp kollar halinde Halkın Kurtuluşu'nun buluşma yeri olan YDGD'nin önüne geldiler. Çevre ilçe ve köylerden gelen kollar da yetiştiler. Dernek önünde toplanma bir bayram ve zafer sevinci içinde, alkışlarla, sloganlarla oluyordu.

Nihayet Halkın Kurtuluşu'nun sabahın erken saatlerinde yürüyüşe başlayan bütün kolları saat 12.00'de dernek önünde toplandı. Davul zurnaların, folklor ekiplerinin sayısı artmıştı. ODTÜ'nün Halkın Kurtuluşu yolunda gençleri boyunlarına kırmızı fularlar bağlamışlardı. Bütün flamalar kızıldan seçilmişti, yazıları sarıydı. Ortalık kızıla kesmişti. Yürüyüş kolunda sırayla Parti Bayrağı, Halkın Kurtuluşu, HKyG, YDGD, Kadınlar ve Yurtsever Devrimci Öğretmenler flamaları yer aldı. Yürüyüş kolu toplam 8000'in üzerindeydi. Sloganlar önden arkaya tek düze atılıyor, bir ağızdan dalga dalga yayılıyordu: "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet!", "Yaşasın 1 Mayıs!", "İşçiler Sendika Yönetimine!", "İşkencelere, Siyasi Cinayetlere Son!"...

Yürüyüş kolu intizamlı bir şekilde mitingin yapıldığı alana vardı. Diğer gruplar, Halkın Birliği, Halkın Yolu, Devrimci Yol daha önceden yerlerini almışlardı. Toplam miting kitlesi 15.000'i aşıyordu.

Miting saygı duruşu ile başladı. Tertip Komitesi bir açılış konuşması yaptı. Proleter devrimciler miting sırasında da gazete sattılar. 15.000 bildiri dağıttılar. "Yaşasın 1 Mayıs" yazan göğüs rozetlerini herkese taktılar.

Daha sonra Halkın Kurtuluşu'ndan bir konuşmacı, 1 Mayıs'ın devrimci anlamı üzerine bir konuşma yaptı. 1977 katliamının üzerinde durdu. Bu yılki DİSK yönetiminin tavrını teşhir etti.

Tertip Komitesi daha verilen süre dolmadan konuşmacının sözünü kesti. Sözünü sloganlarla bağlamasına bile fırsat vermedi. Diğer konuşmacılardan sonra yürüyüşe geçildi. Abide'de ant içilmesinden sonra mitinge katılanlar düzenli bir şekilde dağıldı.

1 Mayıs Antep'te de coşkun ve güçlü bir mücadele günü oldu. Karşı-devrimci propaganda ve engellemeler boşa çıktı. Bunun yanında kapmaca "önderlik" kağıt üzerinde kaldı, gerçek önderlik sınıf mücadelesinde, eylem sırasında ortaya çıktı.

Kars halkı

Baş tarafı 8'de

linde gelerek okudu.

1 Mayıs günü serpiştiren kar altında proleter devrimciler Kars sokaklarında küçük gruplar halinde dolaşmaya başladılar. Bütün köşebaşları otomatik silahlı polisler, MİT elemanları ve askeri birliklerce tutulmuştu.

Saat 10.30 sularında birden bütün devrimciler Faytoncular Meydanına doğru yöneldiler. Çok kısa bir sürede 1000 dolayında devrimci ve halk meydanda toplandı. Ve Halkın Kurtuluşu pankartları açıldı. Ve kitle "Halkın Kurtuluşu Engellenemez" diye haykırmaya başladı.

Bir proleter devrimci arkadaş ağaca çıkarak gösteriye katılanlara mücadele andı içirdi ve kalabalık şehir merkezine doğru yöneldi. Bu güç karşısında faşist diktatörlüğün güçleri saldırıya ve kitleyi dağıtmaya cesaret edemediler. Şehir merkezinde toplanan halk ve devrimciler devrim şehitleri nin anısına 2 dakikalık saygı duruşunda bulundular. Bir proleter devrimci arkadaşın konuşmasını, "Parti Bayrağı Daha Daha Yukarı" sloganlarıyla keserek dinlediler. Daha sonra düzenli bir şekilde dağıldılar.

Aynı anda belediye hoparlörlerinden devrimci sloganlar haykırılmaya başlandı. Hoparlörden konuşan proleter devrimciler kısa anonslarla 1 Mayıs'ın anlamını ve Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesinin durdurulamayacağını haykırdılar. Faşist güçler bu ses karşısında daha da şaşkına döndü.

Ortayolcu Devrimci Yolcuların Kars'taki bu gösteriye katılmamaları ve Ardahan'da miting yapılacağı yolunda yaydıkları haberler ise kendilerini teşhir etmekten başka bir işe yaramadı.

Hiç Bir Mahkeme

Baş.ta.sa.1'de

lunan Çelik-İş üyesi faşistler hangi dernek üyesi? Bütün bu "subuta ermiş" cinayet olayları saymakla bitmez. Şu anda cinayetten tutuklu bulunan Ülkü Ocaklı faşistlerin sayısı oldukça yüksektir. Bu mahkeme hakimi ne türden bir delil istiyor? Yoksa, Hergün ve Tercüman yazarlarının sık sık hatırlattığı Endonezya katliamı, Şili katliamı türünden toplu cinayetlerin dışındakileri delil saymıyor mu?

Ankara Valiliği, DEV-GENÇ'i kapattı. İstanbul Valiliği İYDGD'yi kapattı. Birçok devrimci, demokrat, yurtsever dernek kapatılıyor. Ama iş cinayet şebekesi Ülkü Ocakları'na gelince, CHP'li yetkililer kapatma kararı almıyorlar. Mahkemeye gidiyorlar. Mahkemeler de onlarca yurtseverin, devrimcinin, demokratın kanına giren katilleri aklıyor. Bu aklama kararı, halk güçlerinin derneklerini kapatma kararlarının devamı ve parçasıdır.

Faşist diktatörlüğün Ülkü Ocaklı katilleri bu aklaması, " sınıflarüstü devlet" hakkındaki bütün burjuva, küçük-burjuva hayallerin de yıkılmasının bir örneğidir. Mahkemeler de devletin bir aygıtıdır. Devlet ise ülkemizde, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının halk üzerindeki baskı aracıdır. Nitekim aynı devletin mahkemeleri, yurtseverlere göz kırpmadan idam cezaları veriyorlar. Ancak Ülkü Ocaklı faşistleri aklıyorlar.

Hiçbir mahkeme kararı, halkımızın faşist katillerden hesap sormasını engelleyemeyecektir.

Tunceli'den Yurtsever Devrimci

Baş.ta.sa.5'de

rine ise bir üyelik önerdiler. Oysa kendilerine ve bize iki üyelik önerirken bunun güçleri temsil edemeyeceğini biliyorlardı. Biz kendilerine eğer esas olarak güçler oranında temsil gerekiyorsa yönetimde bizim üç, kendilerinin ise birer kişiyle temsil edilmesi gerektiğini söyledik. Bunun dışında ikinci bir yol olarak da bizim 3-2 sayı ile bir grupla ittifak yapmamızı ve diğer grupların bu ittifakı ilkeler ve program birlikte hazırlamak kaydı ile destek olmasını önerdik. (Ayrıca 2 delegelikten birini her iki grup da kendisi için istiyordu).

Tüm bu ilkesizliklerine rağmen bu arkadaşları bir araya getiren özel bir neden vardır. O da Halkın Kurtuluşu'nun siyasetini benimseyen ve giderek çığ gibi büyüyen ve gelişen Yurtsever Devrimci öğretmenlere karşı olmaktır. Onlar kendi tekkelerini korumak için her türlü yola başvurdular.

Geçen dönemde Halkın Yolu taraftarları kendileri de yönetimde oldukları halde sanki yönetimde değillermiş gibi bize çamur atmaya kalktılar.

Devrimci Öğretmen grubunun yöneticileri yenik düştükleri seçimden sonra TÖB-DER'i terketmişlerdi; hatta öğretmenleri fiilen bölmek için Kültür Derneği(!) adında ikinci bir TÖB-DER kurmuşlardı. Kendilerine oy veren öğretmenleri bir yıl TÖB-DER lokaline bırakmadılar. TÖB-DER'in hiç bir eylemine katılmadılar. Seminerlerde konuşma sırası kendilerine geldiğinde tüm kitlelerini getirdikleri halde konuşma sıraları geçince etkileyebildikleri eğitim emekçilerini TÖB-DER'e getirmediler. Onların yurtsever devrimci fikirlerden etkileneceklerini ve böylece tekkelerinin yıkılacağını biliyorlardı. Bunun için eğitim emekçilerinin birliğini kendi grup çıkarları için bile bile böldüler.

Eğitim emekçilerinin bir kesimi salt birlik sağlansın diye "yönetime bunları getirelim ki TÖB-DER'den kaçmasınlar, birlik de sağlanmış olsun" anlayışı ile onlara oy verdiler. Bu ilkesiz ittifak grubu böylece yönetime gelmiş oldu.

Ama bu yönetim ölü doğmuş bir yönetimdir. İlkesizlik onları kısa zamanda yok edecektir. Biz Yurtsever Devrimci Öğretmenler yönetimde olduğumuz günlerdeki gibi yine örgütümüze kararlı bir şekilde sahip çıkacağız. Bizim tavrımız onlar gibi kaçmak olmayacaktır.

TUNCELİ'DEN
YURTSEVER DEVRİMCİ
ÖĞRETMENLER

Afiş asarken

Baş.ta.sa.1'de

piştirildi, dağıtıldı, satıldı. Faşist diktatörlüğün sivil ve resmi güçleri, her yerde devrimcilere ve halka saldırdılar. Afiş asan devrimciler kurşunlandı. Yüzlerce devrimci gözaltına alındı. Karakollarda dayak ve zulüm, faşizmin devrimcilerden ve halktan korkusunun ne kadar derinleştiğini gösterdi.

1 Mayıs Gaziantep mitingiyle ilgili 3 kişi tutuklandı. Son olarak Vefa Lisesi öğrencilerinden Remzi Kılınç, 6 Mayıs afişlerini asarken gözaltına alındı. Afişler izinli olmasına rağmen Aksaray, Fatih karakollarına ve son ra 2.Şube'ye götürüldü. Polis tehdit ve dayakla Cerrahpaşa'da polis vurulması olayını yüklemeye çalıştı. Gözaltındaki devrimci, bütün dayağa rağmen sahte ifadeyi imzalamadı. 5 Mayıs günü öğleden sonra Savcı, devrimci arkadaşın dayak yemiş halini görmesine rağmen hiç bir işlem yapmadı. Onu serbest bırakmak zorunda kaldı.

1 Mayıs ve 6 Mayıs kampanyalarıyla ilgili olarak gözaltına alınan ve tutuklanan bütün yurtseverler, devrimciler serbest bırakılmalıdır.

TÖB-DER

Baş.ta.sa.5'de

maaş vermemeye çabalıyorlar. Çünkü TÖB-DER'in ilgilendiği atama, nakil vb işlemlerde sosyal-faşist öğretmenler birinci sırayı alıyorlar. Yurtsever, devrimci öğretmenlerin dilekçeleri de hasıraltı ediliyor, açık maaşları verilmiyor, TÖB-DER'in avukatları davalarına bakmıyor.

Faşistlerin ve sosyal-faşistlerin bütün çabaları boşuna! yurtsever, devrimci, demokrat öğretmenleri hiç bir şey yıldıramayacaktır. Onlar bütün gerici saldırılara karşın TÖB-DER'i parçalatmayacaklar, sosyal - faşistlere terketmeyeceklerdir. Uzlaşmaz, ödünsüz, sınıf işbirliğini reddeden mücadele anlayışıyla öğretmen mücadelesini yurtsever devrimci öğretmenler yükseltecek, faşist diktatörlüğün bütün engellerini yerle bir edeceklerdir.

Bu son TÖB-DER genelgesi "Bizans entrikacılığının" ürünüdür.

Bütün öğretmenleri ve yurtsever, demokrat, devrimci yönetim kurullarını bu genelgeyi protestoya ve yurtsever, devrimci ve demokrat öğretmenlere karşı tezgahlanan sinsi provokasyonları açığa çıkarmaya çağırıyoruz.

İskenderun

rını açıkladılar. Halkın Birliği siyasetini savunan arkadaşlar ile Tuncelililer Dayanışma Derneği de miting ve yürüyüşte yer alacaklarını belirttiler. Bazı kuruluşlar ise toplantıya dahi katılmadılar.

Miting Tertip Komitesi miting için çağrı afişi hazırladı. Ayrıca miting için flamalar ve üzerinde "Yaşasın 1 Mayıs - Halkın Kurtuluşu" yazan görevli gömlekleri yapıldı. Yerel basında miting için çağrı yazıları yayınlandı.

SOSYAL-FAŞİSTLERİN VE ORTAYOLCULARIN ANTİ-PROPAGANDASINA RAĞMEN 1 MAYIS MİTİNGİNE 5000 KİŞİ KATILDI

Daha sonra TÜM-DER İskenderun Şubesi ve İskenderun YDGD ortak olarak miting ve yürüyüşü destekleme bildirisi hazırladılar ve bunu 30.000 adet dağıttılar. Bildiri TCDD istasyonunda İsdemir işçilerine dağıtılırken, Maden-İş yöneticileri ve İGD'liler bildiriyi dağıtan proleter devrimcilere silahla saldırdılar. Üç proleter devrimci yaralandı. Bir İGD'li öldü. 1 Mayıs miting ve yürüyüşünü engellemek amacını taşıyan sosyal-faşistlerin bu saldırısı ve Devrimci Yol'un miting hakkındaki anti-propagandası kitleler üzerinde belli bir ölçüde etkili oldu.

Maden-İş yöneticileri, 28 Nisan'da bir haber bülteni (bildiri) dağıtarak, mitinge saldırı olacağını söylüyor ve herkesi proleter devrimcilere karşı kışkırtıyorlardı.

Bütün bunların sonucu olarak mitinge 10-15 bin kişinin katılması beklenirken, mitinge ancak 5000 kişi katıldı. Fakat bu rakam bile 1 Mayıs için önemli bir rakamdır. Çünkü bugüne kadar İskenderun'da yapılan miting ve yürüyüşlere katılanların ortalama sayısı 3000'in üzerine çıkmamıştır.

YÜRÜYÜŞ VE MİTİNG

Miting saat 13'de İstanbul Fırınının önünde başlayacaktı. Mitinge katılacak olanlar saat 10'da Esentepe, Gültepe ve Yıldırımtepe Mahallelerinden flama ve pankartlarla yürüyüşe geçtiler. Yürüyüşe davul-zurna ve çeşitli oyunlar eşlik ediyordu. TÜM-DER İskenderun Şubesi ve İskenderun YDGD, Pınarbaşı Caddesinde yürüyüş kortejine katıldı. Peç Meydanında da Antakya'dan gelen devrimcilerin katılmasıyla yürüyüş kolu daha da büyüdü. Yürüyüş kolunun önünde "Halkın Kurtuluşu", "Parti Bayrağı", "Yaşasın Parti Bayrağı" ve "Yaşasın 1 Mayıs" flamaları yer alıyordu. Yürüyüş kolunda yer alanlar çeşitli sloganlarla yürüyüşün başlayacağı yere geldiler. Burada Akala ve Ersen işçileri; Karaağaçlı, Dörtyollu, Erzinli, Payaslı devrimciler, basın işçileri, Yurtsever Devrimci İşçiler, Yurtsever Devrimci Teknik Elemanlar ve birçok YDGD'ler yürüyüş koluna katıldılar.

Yürüyüş saat 13'te İstanbul Fırınının önünden tekrar başladı. Yürüyüşte Halkın Birliği taraftarları ve Halkın Yolu'ndan "Üç Dünya"yı reddeden arkadaşlar kendi pankartlarıyla yer aldılar.

Yürüyüş saat 14.30 sıralarında tamamlandı. Miting yerinde Tertip Komitesi Başkanı dışında, Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu adına birer konuşma yapıldı.

Konuşmaların arkasından devrim andı içildi. Ve miting sona erdi.

Ecevit - Jivkov

Baş.ta.sa.1'de

barış sloganları, ne revizyonistlerin "sosyalist yardım" masalları, bu görüşmelerin halkımızın çıkarlarına aykırı olduklarını gizleyemeyecektir.

Halkımızın yükselen mücadelesi bütün kölelik anlaşmalarını bir kenara atacaktır.

Gerçek

Baş.ta.sa.3'de

liğinde yurdun dört bir köşesinde kutlanmıştır. Revizyonistlerin, reformistlerin ve oportünistlerin bütün engelleme girişimlerine, faşist diktatörlüğün karanlık güçlerinin bütün tertip ve provokasyonlarına rağmen proleter devrimcilerin önderliğinde bir araya gelen onbinlerce emekçi, bu 1 Mayıs'ta da mücadele bayrağını daha da yükseklere çekmiş, aydınlık ve sömürüsüz bir dünyaya olan inancını dile getirmiştir.

Her 1 Mayıs'ta devrim bayrağı daha da yükseklerde dalgalanacaktır.

Ve 1 Mayıs'a bakış açısı ve 1 Mayıs kutlamaları, diğer bütün şeylerin yanısıra proleter devrimcilerle her türden sahte solcular arasındaki farkın ayırdedilmesinde bir mihenk taşı olmaya devam edecektir.

DGM'LERİN

lirken ve reformizmin yüzü giderek açığa çıkarken kurulmak istenmektedir. Tıpkı DGM'lerin 12 Mart'tan sonra yükselen halk mücadelesine karşı kurulması gibi. Faşist diktatörlük, DGM türünden mahkemeleri bir daha halka kabul ettiremeyeceğini biliyor. Bu sefer daha kurnazca, sözde "tabii hakim" ilkesine uyacak yeni mahkemeleri ileri sürüyor.

Bu mahkemeler, faşist devlet cihazının halk üzerindeki baskısının yoğunlaştığı cihazlar olacaktır. Bunların, faşist katilleri cezalandıracağını öne sürmek, bir faşist yalandan başka şey değildir. İşte İzmir 2. Ağır Ceza Mahkemesi, bu İhtisas Mahkemeleri'ne bir örnektir. Bütün yurtseverlerin, devrimcilerin yargılanması bu mahkemede toplandıktan sonra, üç yurtsever idam cezasına çarptırıldı. Faşist yazarlar, mahkeme başkanını göklere çıkardı. Devrimciler, yurtseverler, demokratlar, emekçi halkımız ölüm cezasının kaldırılması için kampanya yürütürken bu mahkeme üç idam cezası verdi. Daha önceden serbest bırakılmış yurtseverleri dahi ağır hapis cezalarına çarptırdı. Pek çok demokrat, ilerici hukuk adamı, 146. maddenin devrimci faaliyete uygulanmasının anti-demokratik olduğunu 12 Mart'tan beri savunuyorlar. 12 Mart'ta verilmiş idam cezalarının var olan yasalara dahi uygun olmadığını savunuyorlar. Bu mahkeme başkanı ise, üç yurtseveri 146. maddeden ida-

Baş.ta.sa.1'de

ma mahkum ediyor. İşte İhtisas Mahkemelerinin uyğulanmış bir örneği!

Faşist diktatörlüğe karşı işçilerin, köylülerin ve tüm emekçilerin mücadelesi, reformizmin tül perdesini de kaldırarak ilerliyor. İşte bu şartlarda, CHP yönetimi Demirellerle uzlaşarak, mücadelenin önüne yeni engeller çıkarıyor. İhtisas Mahkemeleri, çeşitli aldatıcı sıfatlarına rağmen böyle bir uzlaşmanın ürünü olarak ele alınmaktadır. Sonuç: Devrimcileri, yurtseverleri ağır cezalara çarptırmak alanında "ihtisaslaşmış" hakimlerin toplanacağı özel faşist baskı cihazları olacaktır. Demirellerin, Türkeşlerin halkın mücadelesi karşısında kuramadığı DGM'lerin, allanıp pullanıp sahneye çıkarılması olacaktır.

Bütün yurtsever, devrimci, demokrat hukuk adamları faşist diktatörlüğün bu yeni tertibine karşı çıkmalıdır. Emekçi halkımız, DGM'leri yıktığı gibi yeni DGM'lerin kurulmasına da izin vermeyecektir.

Ambargo

Baş.ta.sa.1'de

nun uşağı faşist diktatörlük kıramaz. Ecevit hükümeti de, bütün sözde kabadayılıklarına rağmen, egemen sınıfların emperyalizme bağımlı dış siyasetini uyguluyor.

Emperyalizmin yeni sömürgeci baskı ve sömürüsünü kıracak güç, işçiler, köylüler ve tüm emekçi halkımızdır.

İzmir

Baş.ta.sa.4'de

işçiler, onların sendika ağası yüzünü açığa çıkarttı. İşçiler "Kahrolsun Sendika Ağalığı", "İşçiler Sendika Yönetimine" sloganlarını attılar. Bu "sosyalist" maskeli sendika patronları da tası tarağı toplayıp gittiler.

Bu direnişin bir daha gösterdiği gibi Türk-İş ve DİSK'in sendika ağaları işçi sınıfının mücadelesini düzen sınırları içinde tutmaya çalışmaktadırlar. Onlar, burjuva düzeni korumak istiyorlar. Bu amaçla, işçi sınıfının siyasi iktidar mücadelesini ekonomik mücadelesinden ayırıyorlar.

Austro tütün işçilerinin, taleplerinden bazılarını elde ederek birlik içinde yürüttükleri bu direniş, sınıf sendikacılığı yönünde ileri bir adım olmuştur. İşçiler, kendi deneyleriyle sendika ağalarının patron uşağı yüzünü gördüler.

Adana

Baş.ta.sa.8'de

edildi.

Miting alanında Tertip Komitesi adına yapılan bir konuşmadan sonra, YDGF Genel Sekreteri de bir konuşma yaptı. Daha sonra bunu Adana YDGD Başkanının konuşması izledi. Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu ve Halkın Birliği adına da birer konuşmadan sonra mitinge katılan kitle disiplinli bir şekilde dağıldı.

1 Mayıs Adana'da da proleter devrimcilerin önderliğinde güçlü bir mücadele günü oldu.

İki emperyalist süper devlet:

Baş.ta.sa.2'de

sosyal-emperyalist blokun başını çekiyorsa, Amerika da emperyalist blokun öncülüğünü yapıyor. Dünya savaşı, bu iki bloktan hangisi diğerine saldırırsa saldırsın iki emperyalist grup arasında bir savaş olacaktır. Modern revizyonistler Sovyetler Birliği'nin savaş hazırlıklarını gizlerken, "Üç Dünya" teorisyenleri de ABD'nin nötron bombası gibi kitle silahlarını savunuyorlar. Onların savunduğunun tersine hem NATO, hem Varşova Paktları, saldırgan ve haksız bir savaşın aracıdırlar.

"Üç Dünya Teorisi" diğer yandan bir dünya savaşını halklar için kader gibi göstermektedir. Emperyalistler ve sosyal-emperyalistler saldırgan, gerici bir emperyalist savaşa hazırlanıyorlar. Ancak sosyalist ülkeler, uluslararası proletarya ve dünya halklarının mücadelesi emperyalist ve sosyal-emperyalist baskı ve hegemonyanın karşısında güçlü bir engeldir. İki süper devlet, istedikleri gibi serbestçe hareket edemiyorlar. Halklar, ne vurdumduymazdır ne de teslimiyetçi. "Üç Dünya Teorisi" sınıf uzlaşmacılığı ve Sovyet sosyal-emperyalizmi karşısında Amerikan emperyalizmi hakkında hayaller öğütleyerek proletarya ve halkların mücadelesini karartmaktadır.

Savaşı kaçınılmaz bir kader olarak gösteren "Üç Dünya Teorisi" gerçekte savaşa karşı hazırlanma görevlerini de karartmaktadır. "Üç Dünya" teorisyenleri iki süper devletten biri olan Amerikan emperyalizmini, dünya barış cephesine koyuyor. Buna göre savaşın tek kaynağı Sovyetler Birliği'dir. Amerikan emperyalizmi ise "savunma halinde olan" ve "saldırgan olmayan" bir güçtür. Bu, tam tamına bir emperyaliste karşı diğerini desteklemektir. Savaşın esas kaynaklarından biri olan Amerikan emperyalizmini "barışçı" gibi göstererek gerçekte proletarya ve halkların savaşa hazırlanmasının önünü karartmaktadır. Dünya halklarının baş düşmanlarından birini, halkların savaşa karşı hazırlıklarında dostu gibi göstermektedir.

Artan savaş tehlikesine karşı proletarya ve halklar, yalnızca iki süper devletle değil, onları destekleyen diğer emperyalistlere ve gerici egemen sınıflara karşı mücadele etmekle görevlidir. Oysa "Üç Dünya Teorisi" batılı emperyalist devletleri, sanki savaşa karşı bir güç gibi ele almakta ve bu ülkeler proletaryasına, kendi tekelci burjuvazini destekleme görevini yüklemektedir. Lenin'in öğretileri "yurt savunması" adı altında kendi burjuvazisini destekleyenlere günümüzde de verilmiş bir cevaptır: "Eğer savaş, gerici, emperyalist burjuvazinin iki dünya grubu tarafından sürdürülen emperyalist ve gerici, yani talan ve tecavüz savaşıysa, o zaman her burjuvazi (küçük bir ülkeninki dahi) talanın bir iştirakçisi olur. Benim görevim, devrimci proletaryanın görevi ise dünya proleter devrimini hazırlamak, bir dünya katliamı dehşetinden kurtarmaktır. Ben 'kendi' ülkemin görüş açısından hareket etmemeliyim. İşte enternasyonalizm budur, yani enternasyonalistin, devrimci yurtseverin, gerçek sosyalistin görevi budur."

Eğer proletarya ve halkların, ve sosyalist ülkelerin mücadelesine rağmen iki süper devlet bir emperyalist savaşa girişirlerse, proletarya ve halkların görevi bir süper devlete karşı diğerini desteklemek olamaz. Mao Zedung yoldaşın belirttiği gibi "dünya savaşına gelince sadece iki ihtimal vardır. Ya savaş devrime yol açar, ya da devrim savaşı önler" O, böyle bir savaşta dünya dünya halklarının devrimci savaşa girişeceklerini belirtiyor. Bu sözler, emperyalizm ve sosyal-emperyalizm yeni bir dünya savaşına girişirlerse dünya halklarını emperyalist savaşı kurtuluş savaşına çevirmeye çağırıyor. Halklar, hem iki süper devlete, hem de kendi burjuvazilerine karşı çıkarak emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin ve yerli gericilerin yok oluşunu hızlandıracaklardır. Ancak Marksizm-Leninizmin böyle ilkeli tavrı, emperyalist savaş hazırlıklarına karşı bütün güçleri seferber edebilir, emperyalistler arası çelişkileri halkların yararına değerlendirebilir ve süper devletleri tecrit edebilir. Modern revizyonizm, "Üç Dünya Teorisi" gibi her türden sınıf uzlaşmacı, teslimiyetçi teori ise halkların savaş hazırlıklarını köreltir. Halkları, şu ya da bu süper devletin kuyruğuna takar. Dünyanın geleceğini, emperyalist ve sosyal-emperyalist güçlerin niyetlerine teslim eder.

Sosyalist ülkeler, uluslararası proletarya ve ezilen halklar, mücadele yoluyla emperyalist ve sosyal-emperyalist savaş teorilerinin saldırgan planlarını bozacak olan gerçek devrimci ve yurtsever güçlerdir.

Bugün gelişen esas akım devrimdir. Emperyalist burjuvazinin, özellikle de iki süper devletin emperyalist burjuvazilerinin saldırgan faaliyetleri karşısında devrim mücadelesi gelişiyor. Proletaryanın ve ezilen halkların mücadelesi, çok karmaşık duruma, çeşitli engellere rağmen ilerliyor. Sosyalist devrim ve halkların kurtuluş mücadelesi yükseliyor. Emperyalizme, sosyal-emperyalizme, kapitalizme ve her türden gericiliğe karşı proletarya ve ezilen halkların ulusal ve toplumsal kurtuluş için, sosyalizm ve sınıfsız toplum için mücadeleleri dünyada esen kasırgalardır.

CHP hükümeti

Baş.ta.sa.1'de

kümeti gitti. "Halkçı" maskesi takmış bulunan Ecevit hükümeti bütün bu yükleri halka bindirdi. CHP'li reformistler halkı kör mü sanıyorlar? Kitlelerin boş mideyle yarı aç gezip hala "insanca hakça düzen" safsatalarına inanacağını mı sanıyorlar? İşçiler, köylüler, memurlar, küçük esnaf, bütün çalışan halk kitlesi şimdiden hoşnutsuzluğunu dile getirmektedir. 77 Haziran'ının "Geliyoruz. Hesap soracağız" yalanları köşe bucakta unutulmuş çamurlu afişlerde kalmıştır. Halk kitleleri, CHP hükümetinin, elini yakmaktan korkan faşizmin maşası olduğunu gitgide daha iyi görüyorlar.

Bütün bu zamlar ve vergi tasarıları bir daha şunu göstermiştir: Reformistlerin "tedbirlerine" ve yalanlarına karşı mücadele, faşist diktatörlüğe karşı mücadelenin parçasıdır. Hükümet değişikliği, egemen sınıfların halk üzerindeki baskı ve sömürüsünü azaltmamıştır. Tersine boş umutlarla, yeni ağır yükleri emekçilere bindirmenin bir aracı olmuştur. Reformizme karşı mücadele edilmeden faşist diktatörlük yıkılamaz.

1 Mayıs Uşak

Baş.ta.sa.8'de

kısım halkın alana gelmesi engellendi. Jandarma kordonu arkasında mitinge katılmak üzere biriken halk iki kere zorla dağıtıldı.

Ancak bütün bu engellemeler ve karşı-devrimci tertipler, Uşak'ta 1 Mayıs'ın bir mücadele günü olarak kutlanmasını engelleyemedi.

1 Mayıs günü 1500'e yakın Uşaklı işçi, memur, öğretmen, öğrenci, emekçi miting ve yürüyüşü gerçekleştirdi.

Miting alanı taleplerimizi içeren pankartlarla doldu. Sloganlarla çınladı.

Iğdır halkı

Baş.ta.sa.1'de

ve tahrip ettiler.

Faşistlerin her şeyi önceden planlı olan ve Malatya'dakinin benzeri bu karşı-devrim ayaklanması sonucunda bütün Iğdır askeri birliklerce muhasara altına alındı ve devrimciler ve halk üzerinde baskı daha da yoğunlaştırıldı.

Tanklar ve makinalı komando birliklerince 3 Mayıs gününe dek Iğdır olağanüstü önlemler altında tutuldu. 3 Mayıs sabahı tank birlikleri Iğdır'dan çekildiler ve aynı sıralarda her şeye önceden hazırlıklı olan Ülkü Ocaklı faşistler lisede devrimci öğrencilere saldırdılar. Okula alınmayan kızlı-erkekli liseli gençler olayı protesto etmek için Vilayet önüne geldiler. Bu sırada sopalı ve silahlı faşistler de Ülkü Ocağı önünde toplanarak bu gençlere saldırıya hazırlanmaya başladılar.

Bu katliam hazırlığı karşısında Iğdır'ın yoksul halkı çarşıya akın ederek gençleri aralarına aldılar ve faşist mihraklara karşı yürüyüşe geçtiler. Kısa bir zamanda sivil faşistlere karşı mücadeleye atılan yoksul halkın sayısı çoğaldı ve Iğdır Çarşısı ve sokakları Türkçe ve Kürtçe "Faşistlere Ölüm" bağrışlarıyla doldu.

İlk kez halkın bunca hınçla ve kalabalık olarak faşist çetelerin üzerine yürümesi karşısında, resmi ve sivil faşistler şaşkına döndüler ve inlerine çekildiler.

Sivil faşistlere karşı mücadeleye atılan ve Kürt ve Azerilerden oluşan halk tank ve tam teçhizatlı komando birliklerinin Iğdır'ı tekrar kuşatması sonucu dağıldı.

HALKIN KURTULUŞU HAFTALIK SİYASİ GAZETE
SAHİBİ: TEOMAN GÜRAL * SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: VELİ YILMAZ * YÖNETİM YERİ: PİYERLOTİ DİZDARİYE MEDRESESİ SOK. 8/A DAİRE 2/B ÇEMBERLİTAŞ-İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YURTİÇİ: YILLIK 200 TL, 6 AYLIK 100 TL, YURTDIŞI: 2 KATI * BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET * GENEL DAĞITIM: YURT-DA ŞEFTALİ SOKAK, NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL * YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL

1 Mayıs yurdun dört bir köşesinde coşkuyla kutlandı (II)

MİTİNG VE YÜRÜYÜŞE 15.000'İN ÜZERİNDE HALK KATILDI

Antep'te 1 Mayıs coşkun bir mücadele ve eylem günüydü

1 Mayıs, bütün baskı, terör ve karşı-devrimci propagandaya, bütün engelleme çabalarına rağmen, Antep'te coşkun bir şekilde, bir bayram ve mücadele günü olarak kutlandı. Bir ay süren kampanyanın bir sonucu olan 1 Mayıs miting ve yürüyüşüne 15 bini aşkın kalabalık bir halk topluluğu katıldı.

PROLETER DEVRİMCİLER 1 MAYIS ÖNCESİNDE YOĞUN BİR KAMPANYA SÜRDÜRDÜLER

Antepli proleter devrimciler, 1 Mayıs kutlamaları için 1 ay önceden kampanya yürütmeye başladılar. Bir tertip komitesi (miting için) oluşturarak, bu tertip komitesine katılmaları için Halkın Birliği'ne öneri yaptılar. Halkın Birliği bu öneriyi olumlu bulduğunu, ve bir kişi ile tertip komitesine katılacağını bildirdi. Proleter devrimciler Halkın Birliği'nden bir kişiyi beklerken; onlar, dürüst olmayan, fırsatçı bir tavra girdiler. Ayrı bir tertip komitesi oluşturarak miting izni aldılar ve proleter devrimcileri "düzenledikleri mitinge katılmaya davet" ettiler. Neden böyle davrandılar? Neden başlangıçta dürüstçe niyetlerini ortaya koymadılar? Çünkü o zaman "tekke" çıkarı için tezgah düzenemez ve "mitingi biz düzenledik" diye başka yerlerde propaganda yürütemezlerdi. Çünkü onların durumunda "Parti" ancak böyle olunabilirdi.

Ancak Antepli proleter devrimciler 1 Mayıs kutlamalarına baştan beri, "tekkeyi güçlendirmek", grup çıkarını genel devrim çıkarının önünde tutmek anlayışıyla yaklaşmamışlardı. Onlar gerçek önderliğin kağıt üzerinde değil, mücadelede olduğunu biliyorlardı. Yoğun ve planlı bir şekilde, 1 Mayıs kampanyasını sürdürdüler. Zaten hayat kimin önder olduğunu da gösterdi.

Antepli proleter devrimciler, 1 Mayıs kampanyasını şu anlayışlar ışığında yürüttüler:

Dev.Sa.7.Sü.1'de

Dersim'in Vankük Köyünde 1 Mayıs gecesi

1 Mayıs'ın anlam ve önemini bir kere daha kavramak ve Dersim'deki 1 Mayıs mitingine en güçlü bir şekilde katılabilmek için Vankük Köyü'nde 30 Nisan gecesi bir toplantı düzenlendi.

Geceye 100 kadar yaşlı ve genç köylü katıldı. Birlikte söylenen Enternasyonal Marşı ve saygı duruşundan sonra bir köylü yoldaş 1 Mayıs'ın doğuşunu, anlam ve önemini anlattı.

Köylü gençlerden oluşan kızlı-erkekli koro 1 Mayıs Marşını ve çeşitli devrimci marşları söylediler. Şiirler okundu. Gökhan Edge yoldaşın işkencede kahramanca direnişini anlatan bir pandomim sergilendi.

Bir köylü yoldaş ülkemizin içinde bulunduğu durumu anlattı. Mücadelemizi ve hedeflerimizi ortaya koydu. Malatya provokasyonunu teşhir etti. Kurtuluş yolunun birlik olup mücadele etmemizden geçtiğini vurguladıktan sonra topluca 1 Mayıs mitingine katılma çağrısında bulundu.

Çeşitli komşu köylerden gelen mesajlardan sonra, Ahmet Demirdöven'in köylülere gönderdiği mesaj okundu.

Yöresel halk oyunları oynayan oyun ekiplerinden sonra geceye Ahmet Demirdöven'in Rize'ye sürgününün nedenini açıklayan ve CHP'yi teşhir eden bir konuşma ve gür bir sesle devrim andı içilmesi ile son buldu.

1 Mayısta Adana'da da binler yürüdü

Adana sokakları «Yaşasın 1 Mayıs» diye çınladı

Adanalı devrimciler 1 Mayıs'ı bir bayram coşkusu ve mücadele azmi ile kutladılar.

Halkın Kurtuluşu'nun 1 Mayıs kutlamaları ile ilgili kampanyasını başlatmasından sonra, Adana'da da proleter devrimciler 1 Mayıs'ı bir mücadele günü olarak kutlamak üzere çalışmalara başladılar.

Fabrika, mahalle, okul ve kahvehanelerde vb. 1 Mayıs'ın anlamını açıklayan, kampanyayı düzenleyen toplantılarla birlikte, bir bağış kampanyası sürdürdüler. Gazetemizin özel sayısından 12000 adet dağıttılar.

1 Mayıs'ta miting ve yürüyüş izni alınmasından sonra kampanya çalışmaları daha da hızlandı. Mahalleler sloganlar ve çağrı yazıları ile donatıldı. Proleter devrimciler Adana'da cadde ve sokaklara 5500 1 Mayıs afişi astılar. Birçok dernek, mahalle, kahvehane 1 Mayıs duvar gazetesi ile donatıldı. Miting günü yaklaşırken 50000 adet çağrı ilanı dağıtıldı.

Gerici basının "olay çıkacak" yaygaraları, DİSK Bölge Temsilcisinin gazetelere dağıttığı gerici açıklamalar, Aydınlık oportünistlerinin Tercüman ağzıyla düzenlediği "maceracıların düzenlediği mitingte olay çıkacak" şeklindeki basın bildirileri vb., hiçbiri katılımı engelleyemedi.

"Devrimci Yol" taraftarları ise sosyal-emperyalizme karşı sloganlar atılacağı gerekçesi ile mitinge katılmadılar. Bunlar Yavuzlar Mahallesinde herkesten uzakta, 70-80 kişilik bir öğrenci grubu ile bir "miting" yaptılar.

1 Mayıs sabahı Meydan, Dumlupınar, Narlıca, Denizli, Sarıçam, Yavuzlar semtlerinde açılan Halkın Kurtuluşu pankartları altında toplanan halk, miting alanına yürüdü. Yürüyüş alanında 5000'i aşkın halk toplandı.

Adana YDGD ve Ceyhan YDGD folklor ekipleri gösteriler düzenlediler. Davul-zurnanın coşkun sesiyle halktan yaşlı kişiler dayanamadılar, folklor ekiplerine eşlik edip halaylar çektiler.

Saat 12.00'de yürüyüşe geçildi. En önde 1 Mayıs pankartı, arkasında Parti Bayrağı, Halkın Kurtuluşu, onların arkasında Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik pankartları yer alıyor; onları YDGF, Adana YDGD, Mut, Silifke, Ceyhan YDGD pankartları takibediyordu. Halkın Birliği, Halkın Yolu ve Halkın Gücü pankartları bunları takibediyordu. Bu gruplar da mitinge toplam 900-1000 kişilik bir toplulukla katıldılar.

Yürüyüş kolu adeta işçi sınıfının ve emekçi halkın taleplerinin dile getirildiği bir pankart deniziydi. Çoğunluğunu işçi ve emekçilerin oluşturduğu yürüyüş kolunda, topluca katılan Mensa, Teksa, Marsa, Bossa, Sitma Savaş ve PTT işçileri dikkati çekiyordu.

Proleter devrimciler yürüyüş boyunca çevrede biriken halka 20000 bildiri dağıttılar. Davul eşliğinde çekilen halay, yürüyüş boyunca da sürdü. Tam bir bayram havası coşkunluğunda mitingin yapılacağı alana kadar gelindi. Yol boyunca Adana sokakları zulüm ve sömürü düzenine karşı sloganlarla çınladı: "Yaşasın 1 Mayıs", "1 Mayıs İşçi Bayramı", "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet", "Herkese İş, Köylüye Toprak, Halka Hürriyet", "Kahrolsun Faşizm, Sosyal-faşizm" "Kahrolsun Emperyalizm, Sosyal-emperyalizm", "1 Mayıs Katliamının Hesabı Sorulacaktır", "Yaşasın Sosyalizm", "Parti Bayrağı Daha Daha Yukarı!", "Yaşasın Parti Bayrağımız!"

1 Mayıs kutlamalarında "propaganda ve ajitasyonda serbestlik, eylemde birlik" ilkesiyle hareket

De.sa.7.sü.9'da

HALKIN KURTULUŞU

İskenderun halkı 1 Mayıs'ın devrimci geleneğini yaşattı

İskenderun'da binler 1 Mayıs'ta sömürünün ve zulmün üzerine yürüdü.

İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü 1 Mayıs, İskenderun'da 5.000'i aşkın işçi, memur, emekçi ve gencin katıldığı bir miting ve yürüyüşle büyük bir coşku içinde kutlandı.

KUTLAMA ÇALIŞMALARI-1 MAYIS KAMPANYASI

İskenderun ve civarının proleter devrimcileri 1 Mayıs'ı güçlü bir mücadele günü olarak kutlamak üzere Nisan ayı başından itibaren kampanya çalışmalarına başladılar.

Nisan başında proleter devrimcilerin yönetimde olduğu Tüm-Der İskenderun Şubesinde 1 Mayıs'la ilgili bir toplantı yapıldı. 8 Nisan'da Tüm-Der 1 Mayıs'ı anlatan bir bildiri dağıttı. Tüm-Der tarafından düzenlenen "Grevli, Toplu Sözleşmeli Sendika Hakkı" panelinde de bu hakkın ancak faşist diktatörlüğe karşı mücadelelerle alınabileceği ve bunun için mücadele bayrağının 1 Mayıs'ta yükseltilmesi gereği vurgulandı.

İskenderun YDGD, Payas YDGD, Dörtyol YDGD ve Erzin YDGD'de, her birinde birkaç kez, yapılan kitle toplantılarında proleter devrimciler 1 Mayıs'ın anlamını, ekonomik, demokratik, siyasi mücadeleyi ve hedeflerini ortaya koydular.

Proleter devrimciler kampanya sırasında işçiler içindeki çalışmaya özel bir önem verdiler. Demir-Çelik işçileriyle yapılan ünite toplantılarında, işçi trenlerinde, Demir-Çelik işçilerinin katıldığı Sarıseki'de düzenlenen kitle toplantılarında 1 Mayıs mücadele günü ele alındı.

Demir-Çelik'in devrimci işçileri fabrikaya gidiş gelişlerinde sürekli olarak trenlerde 1 Mayıs'ı anlattılar. 1 Mayıs'ı yaşadılar, trenlerden topluca inerek 1 Mayıs marşıyla işbaşı yaptılar. Gültepe Mahallesi Güzelleştirme Derneği; mahalle halkını toplayarak 1 Mayıs çalışmalarına katıldı.

23 Nisan'da proleter devrimci kadınlar, emekçi kadınların katıldığı bir toplantıda 1 Mayıs'ı anlattılar. Tekstil işçileri, Tekstil Sendikasının anti-propagandasına rağmen, bir 1 Mayıs toplantısı yaptılar.

22 Nisan'da Tüm-Der, bir halk gecesi düzenledi. Gecede 1 Mayıs'la ilgili konuşmalar yapıldı. Erzin YDGD'nin gençleri gecede 1 Mayıs'ın bir mücadele günü olarak doğuşunu konu alan "1 Mayıs" oyununu sergilediler. Halk geceleri, aynı programla ardı ardına Payas, Dörtyol ve Erzin'de de tekrarlandı. Bu gecelere İskenderun'da 1200'ün, diğer ilçelerde 500-700'ün üzerinde halk katıldı.

Duvarlar 1 Mayıs'la ilgili yazı ve sloganlarla donatıldı, afişler asıldı. Proleter devrimciler Halkın Kurtuluşu'nun 1 Mayıs Özel Sayısını geniş bir şekilde dağıttılar.

MİTİNG TERTİP KOMİTESİNİN ÇAĞRISI :

Miting Tertip Komitesi halk güçleri arasında gördüğü siyasetlere ve kuruluşlara mitinge katılmaları için çağrı yaptı. "Eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik" temelinde her siyasetin ve kuruluşun miting ve yürüyüşe katılabileceğini bildirdi. Bunun için düzenlenen toplantıda Devrimci Yol siyasetini savunan arkadaşlar mitinge katılmayacaklarını, ve bu yönde de propaganda yapacaklarını söylediler. TÖB-DER ve TÜTED İskenderun Şubeleri de aynı görüşlere katıldıklarını açıkladılar. Dörtyol, Erzin, Payas ve İskenderun YDGD'ler ile TÜM-DER İskenderun Şubesi, TÖB-DER Dörtyol Şubesi ve Dörtyol Yüksek Öğrenim Derneği miting ve yürüyüşe katılacaklarını ve bunun için aktif olarak çalışacakla-

Dev.Sa.7,Sü.6'da

Kadınlarımız, her yerde olduğu gibi Uşak'ta da 1 Mayıs'ta mücadelenin en önünde.

Faşist diktatörlüğün bütün çabalarına rağmen

1 Mayıs Uşak'ta da bir mücadele günü oldu

Uşak'ta proleter devrimciler Nisan ayı boyunca 1 Mayıs kampanyasını ağır baskılara rağmen yılmadan sürdürdüler. Duvarları yazılarla, afişlerle donattılar. Halkın Kurtuluşu'nun Özel sayısını dağıttılar. Kahvelerde, okullarda toplantılar düzenlediler.

Faşist diktatörlüğün güçleri 1 Mayıs kutlamalarını türlü yollarla engellemeye çalıştı. 1 Mayıs'ta miting ve yürüyüş izni Valilik tarafından 10 gün ertelendi. Ancak Danıştay yürütmeyi durdurdu. 1 Mayıs afişleri için izin almaya giden bir işçi, düzmece bir iddia ile, polise küfrettiği söylenerek karakolda bir gün bekletildi. Daha sonra 2 ay hapis ve 500 lira para cezası verildi.

Uşak YDGD'nin çalışmaları ve 1 Mayıs'ta yapacağı "Emekçi Gençlik Gecesi", dernek kapatılarak engellendi.

Miting öncesinde Uşak'ta da faşistler ve reformistler "Olay çıkacak" yaygaraları ile halkı mitinge katılmaktan vazgeçirmeye çalıştılar.

"Devrimci Yol" oportünistleri ise; "Uşak'ta 1 Mayıs'ı kutlamanın bölücülük ve provokasyon olduğu"nu söyleyerek halkı etkilemeye çalıştılar. İstanbul'da T"K"P'ye omuz veren "Devrimci Yol" oportünistleri İstanbul'a gidemeyen kendi sempatizanlarına Uşak'ta mitinge katılmayı yasakladılar.

Faşistler engellemelerini miting günü de sürdürdüler. Mitingin yapılacağı alana gelen anayol jandarma ve polis tarafından kesilerek bir

Dev.Sa.7.Sü.7'de

Düzenlenen geceye 1000'i aşkın bir halk topluluğu katıldı

1 Mayıs Nizip'te coşkun bir şekilde kutlandı

Nizipli proleter devrimciler, "1 Mayıs bütün yurtta bir mücadele günü olarak kutlanmalıdır" şiarına sarılarak Nizip'te de bir ay önceden 1 Mayıs kampanyasına başladılar. Bu kampanya kitlelerle bağları geliştirmek, güçlendirmek açısından olumlu bir kampanya oldu.

Proleter devrimciler, 30 Nisan akşamı "1 Mayıs Gecesi" düzenlediler. "Devrimci Yol" taraftarları da 1 Mayıs günü ayrı bir gece düzenlemek için fırsatçı bir tavırla işe giriştilerse de daha sonra "propaganda ve ajitasyonda serbestlik, eylemde birlik" ilkesi ışığında 30 Nisan'da proleter devrimcilerin düzenlediği gece için birlikte hareket etmeye razı oldular. Proleter devrimciler onlara bu gecede konuşma yapabileceklerini, slogan ve pankartlarını kullanabileceklerini, gazetelerini satabileceklerini; halk güçlerinin bölünmemesi gerektiğini ve eğer aynı şeyleri kabul ederlerse proleter devrimcilerin onların düzenlemeye çalıştıkları geceye katılabileceklerini bildirmişlerdi.

Gecenin başlamasına 3-4 saat kala "Ulusal"cılar, "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet", "Halkın Kurtuluşu Engellenemez" ve "Devrimci Yol"un astığı "Katil Oligarşi" pankartlarının indirilmesini, yoksa olay çıkartacaklarını söylediler.

Proleter devrimciler bu tutumun bozguncu, geceyi sabote eden ve halk güçlerini bölmeye çalışan bir tutum olduğunu ortaya koydular. Halkın Kurtuluşu'ndan proleter devrimciler ve "Devrimci Yol" taraftarları adına gece başlayacağı sırada birer konuşma yapılarak bu tutum teşhir edildi.

"1 Mayıs Gecesi"ne 1000'in üzerinde halk katıldı. 1 Mayıs, Nizip'te ilk defa, adına uygun bir şekilde, coşkuyla kutlandı. Folklor gösterileri, şiirler yer aldı. Korolar devrimci marşlar söylediler. Üç siyaset adına 1 Mayıs'la ilgili konuşmalar yapıldı. "1 Mayıs Gecesi" coşkun ve heyecanlı bir havayla son buldu.

Daha sonra proleter devrimciler 1 Mayıs günü Antep'te düzenlenen 1 Mayıs mitingine katıldılar.

Kars halkı faşist diktatörlüğün bütün oyunlarını bozdu ve 1 Mayıs coşkuyla kutladı

Yurdun birçok yerinde olduğu gibi, Kars'ta da 1 Mayıs büyük bir coşkunlukla kutlandı. Karslı proleter devrimciler faşist diktatörlüğün bütün oyunlarını bozdular, engelleme çabalarını boşa çıkardılar ve halkın kurtuluş mücadelesinin engellenemeyeceğini anlamlı bir biçimde kanıtladılar.

Bilindiği gibi 1 Mayıs kutlama gösterilerinin mitingler biçiminde uygulanacağı yerlerden birisi de Kars ilimizdi. Karslı proleter devrimciler Nisan ayı içinde gerekli yerlere başvurarak miting yapacaklarını duyurdular ve 1 Mayıs miting iznini aldılar.

Aynı günlerde sivil faşist çeteler Kars'ta, Malatya'dakine benzer bir ayaklanma girişiminde bulundular ve gerici gösteriler düzenleyip devrimcilere saldırdılar. Devrimcilerin kararlı tutumları karşısında provokasyon girişimleri boşa çıktı. Günlük burjuva basını bu olayları çarpıtarak verdi; ve devrimcileri saldırgan göstermeye çabaladı.

Faşist diktatörlüğün resmi güçleri bu olayları bahane ederek Kars'ta sıkı güvenlik önlemleri aldılar ve 1 Mayıs mitinginin de yasaklandığını bildirdiler. Belediye hoparlöründen il merkezi ve ilçelerde sürekli olarak 1 Mayıs mitinginin Valilikçe yasaklandığını duyurdular. Polis ve asker önlemlerini de alabildiğine artırdılar.

Aynı günlerde İçişleri Bakanı Kars'a geldi. Proleter devrimciler mitingin yasaklanmasının anti-demokratik olduğunu anlatmak için Bakanla görüşmek istedilerse de Bakan "Ben dert dinlemeye gelmedim" diyerek görüşme isteklerini reddetti ve Vilayette emniyet güçleriyle yaptığı bir toplantıdan sonra Kars'tan ayrıldı.

Karslı proleter devrimciler, Şehir Meydanına bir duvar panosu asarak 1 Mayıs gösterilerinin yasaklanmasını şiddetle protesto ettiler. Halkın Kurtuluşu'nun bu duvar panosunu halk gruplar ha-

Dev.sa.7.sü.3'de